

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (tredje avdelningen)

den 3 juli 2007 *

I mål T-212/02,

Commune de Champagne (Schweiz),

Défense de l'appellation Champagne ASBL, Champagne (Schweiz),

Cave des viticulteurs de Bonvillars, Bonvillars (Schweiz), och övriga sökande enligt bilagan till detta beslut, företrädda av advokaterna D. Waelbroeck och A. Vroninks,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, inledningsvis företrätt av J. Carbery, därefter av F. Florindo Gijón och F. Ruggeri Laderchi, samtliga i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: franska.

och

Europeiska gemenskapernas kommission, inledningsvis företrädd av J. Forman och D. Maidani, därefter av Forman och F. Dintilhac, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Republiken Frankrike, företrädd av G. de Bergues och A. Colomb, båda i egenskap av ombud,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av artikel 1 i rådets och, i fråga om avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete, kommissionens beslut 2002/309/EG, Euratom av den 4 april 2002 om ingående av sju avtal med Schweiziska edsförbundet (EGT L 114, s. 1), i den mån som artikel 5.8 i avdelning II i bilaga 7 till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter godkänns däri, och en begäran om ersättning för den skada som sökandena uppger sig ha åsamkats till följd av detta,

meddelar

II - 2024

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden M. Jaeger samt domarna J. Azizi och E. Cremona,
justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser

- ¹ Mousserande vin som framställs i den franska regionen Champagne har inom gemenskapen den skyddade beteckningen "kvalitetsvin framställt inom specificerade områden" (kvalitetsvin fso), i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 823/87 av den 16 mars 1987 om särskilda bestämmelser om kvalitetsvin framställt inom specificerade områden (EGT L 84, s. 59; svensk specialutgåva, område 3, volym 23, s. 65), i ändrad lydelse, och enligt förteckningen över kvalitetsviner fso, som offentliggjorts i enlighet med artikel 1.3 i förordningen (EGT C 46, 1999, s. 113).

- 2 Artikel 29.2 i rådets förordning (EEG) nr 2392/89 av den 24 juli 1989 om allmänna bestämmelser om beskrivning och presentation av vin och druvmust (EGT L 232, s. 13; svensk specialutgåva, område 3, volym 30, s. 63) har följande lydelse:

”Namnet på en geografisk enhet som används för att beskriva ett bordsvin eller ett kvalitetsvin fso eller namnet på en viss region inom gemenskapen får inte användas för att beskriva ett importerat vin, varken på det språk som används i produktionslandet där enheten eller regionen är belägen eller på något annat språk.”

- 3 Artikel 29.3 andra stycket i förordningen har följande lydelse:

”Undantag från punkt 2 kan medges om det geografiska namnet på ett vin som framställs inom gemenskapen är detsamma som namnet på en geografisk enhet i ett tredjeland, om namnet traditionellt har använts i det landet för att beskriva ett vin och under förutsättning att användningen regleras i landets bestämmelser.”

- 4 Förordningarna nr 823/87 och nr 2392/89 upphörde att gälla med verkan från och med den 1 augusti 2000 i kraft av artiklarna 81 och 82 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (EGT L 179, s. 1). Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1608/2000 av den 24 juli 2000 om fastställande av övergångsåtgärder i väntan på slutliga tillämpningsbestämmelser för förordning nr 1493/1999, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 699/2002 av den 24 april 2002 (EGT L 109, s. 20), förlängdes emellertid tillämpningen av ett antal bestämmelser i förordning nr 823/87 och förordning nr 2392/89 i dess helhet till och med den 31 maj 2002, med undantag av vissa bestämmelser i förordning nr 1493/1999, i väntan på att genomförandebestämmelserna för förordning nr 1493/1999 slutgiltigt skulle utformas och antas.

- 5 Den 29 april 2002 antogs kommissionens förordning (EG) nr 753/2002 om vissa tillämpningsföreskrifter till förordning nr 1493/1999 när det gäller beteckning, benämning, presentation och skydd av vissa vinprodukter (EGT L 118, s. 1). Denna förordning, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2086/2002 av den 25 november 2002 (EGT L 321, s. 8), är tillämplig sedan den 1 augusti 2003.
- 6 I kraft av artikel 48 i förordning nr 753/2002 upphörde förordning nr 1608/2000 att gälla. I artikel 47.2 i förordning nr 753/2002, i ändrad lydelse, föreskrivs emellertid att vissa bestämmelser i förordning nr 823/87 och förordning nr 2392/89 i dess helhet, med undantag av vissa bestämmelser i förordning nr 1493/1999, skall fortsätta att tillämpas till och med den 31 juli 2003.
- 7 Artikel 52 i förordning nr 1493/1999 har följande lydelse:

”Om en medlemsstat använder namnet på ett specificerat område för att beteckna ett kvalitetsvin fso eller, i förekommande fall, ett vin avsett för framställning av ett sådant kvalitetsvin fso, får detta namn inte användas för att beteckna produkter från vinsektorn som inte härrör från det området och/eller produkter som inte betecknas med det namnet i enlighet med bestämmelserna i relevanta gemenskapsregler eller nationella regler. Detta skall även gälla om en medlemsstat har använt namnet på en kommun eller en del av sådan eller en mindre ort endast för att beteckna ett kvalitetsvin fso eller, i förekommande fall, ett vin avsett för framställning av ett sådant kvalitetsvin fso.

Utan att det påverkar gemenskapsbestämmelserna för särskilda typer av kvalitetsvin fso får medlemsstaterna, enligt produktionsvillkor som de skall fastställa, tillåta att namnet på ett specificerat område åtföljs av detaljuppgifter om framställningssättet eller produkttypen eller av namnet på en vindruvssort eller en synonym till detta.”

8 Beteckningen champagne för viner från den franska regionen Champagne finns med i förteckningen över kvalitetsviner fso, som offentliggjorts i enlighet med artikel 54.5 i förordning nr 1493/1999 (EUT C 41, 2006, s. 1, i dess senaste lydelse).

9 I artikel 36.1 i förordning nr 753/2002 föreskrivs följande:

”En geografisk beteckning enligt punkt A.2 d i bilaga VII till förordning ... nr 1493/1999 får anges i märkningen av ett vin, inklusive vin framställt av övermogna druvor eller delvis jäst druvmust avsedd för direkt konsumtion, som importeras från ett tredjeland som är medlem i Världshandelsorganisationen (WTO), under förutsättning att den markerar ett vins ursprung i ett tredjeland, eller ett område eller en ort i detta, om kvalitet, anseende eller annat kännetecken hos vinet i huvudsak kan tillskrivas detta geografiska ursprung.”

10 Artikel 36.3 i förordningen har följande lydelse:

”De geografiska beteckningar som avses i punkterna 1 och 2 får inte kunna förväxlas med en geografisk beteckning som används för att beteckna ett kvalitetsvin fso, ett bordsvin eller ett annat importerat vin som ingår i förteckningarna i de avtal som slutits mellan tredjeländer och gemenskapen.

Vissa av de geografiska beteckningar i tredjeländer som avses i första stycket och som är homonymer till geografiska beteckningar som används för ett kvalitetsvin fso, ett bordsvin eller ett importerat vin, får användas under sådana praktiska villkor som

garanterar att de går att skilja från varandra samt att de berörda producenterna får likvärdig behandling och att konsumenterna inte vilseleds.

...

Dessa beteckningar och benämningar samt de praktiska villkoren anges i bilaga VI.”

- 11 I artikel 36.5 i förordning nr 753/2002, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 316/2004 av den 20 februari 2004 (EUT L 55, s. 16), anges följande:

”En geografisk beteckning som avses i punkterna 1 och 2 får förekomma i märkningen av ett importerat vin [även om vinet bara till] 85 procent [har framställts] av druvor som skördats i det produktionsområde vars namn vinet bär.”

- 12 Beteckningen champagne för viner från kommunen Champagne i kantonen Vaud i Schweiz finns inte upptagen i bilaga VI, benämnd ”Förteckning över homonyma geografiska beteckningar och ... praktiska villkor för användningen av dessa som avses i artikel 36.3”.

Bakgrund till tvisten

- 13 Kommunen Champagne ligger i kantonen Vaud i Schweiz, i vinregionen Bonvillars. I kommunen Champagne framställs ett vitt icke-mousserande vin av ren chasselasdruva, som saluförs under beteckningen champagne.
- 14 Den 21 juni 1999 undertecknade Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet sju avtal, inklusive avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter (EGT L 114, 2002, s. 132) (nedan kallat avtalet).
- 15 I artikel 5 i bilaga 7 till avtalet föreskrivs följande:

”1. Parterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder i enlighet med denna bilaga till ömsesidigt skydd för de beteckningar som avses i artikel 6 och som används för beskrivning och presentation av vin och vinprodukter enligt artikel 2 med ursprung inom parternas territorier. Parterna skall sörja för lämpliga rättsmedel som gör det möjligt att säkerställa ett effektivt skydd och att förhindra att en geografisk beteckning eller ett traditionellt uttryck som betecknar en vinprodukt används för vin och vinprodukter som inte omfattas av beteckningen eller uttrycket.

2. En parts skyddade beteckningar skall uteslutande användas för produkter som har sitt ursprung på den parts territorium som framgår av beteckningarna, och får endast användas på de villkor som föreskrivs i den partens lagar och andra författningar.

...

4. För homonyma geografiska beteckningar skall följande gälla:

- a) Om två beteckningar som skyddas i enlighet med denna bilaga är identiska, skall båda beteckningarna skyddas, förutsatt att konsumenterna inte vilseleds om vinproduktens verkliga ursprung.

...

5. För homonyma traditionella uttryck skall följande gälla:

- a) Om två uttryck som skyddas i enlighet med denna bilaga är identiska, skall båda uttrycken skyddas, förutsatt att konsumenterna inte vilseleds om vinproduktens verkliga ursprung.

...

8. Det exklusiva skydd som avses i punkterna 1[-]3 i denna artikel gäller för beteckningen 'Champagne' som anges i gemenskapens förteckning i Tillägg 2 till denna bilaga. Detta exklusiva skydd hindrar dock inte att ordet Champagne, under en övergångsperiod på två år från och med den tidpunkt då denna bilaga träder i kraft, används i märkningen och presentationen av vissa viner med ursprung i kantonen

Vaud i Schweiz, förutsatt att dessa viner inte saluförs inom gemenskapens territorium och att konsumenterna inte vilseleds om vinets verkliga ursprung.”

16 I artikel 6 i bilaga 7 till avtalet anges följande:

”Följande beteckningar skall skyddas:

a) Vad avser viner med ursprung inom gemenskapen:

- Hänvisningar till den medlemsstat där vinprodukten har sitt ursprung.
- De gemenskapsspecifika uttryck som är upptagna i Tillägg 2.
- De geografiska beteckningar och traditionella uttryck som är upptagna i Tillägg 2.

b) Vad avser viner med ursprung i Schweiz:

- Beteckningen ‘Suisse’, ‘Schweiz’, ‘Svizzera’, ‘Svizra’ eller andra beteckningar som hänvisar till detta land.

— De specifika schweiziska uttryck som är upptagna i Tillägg 2.

— De geografiska beteckningar och traditionella uttryck som är upptagna i Tillägg 2.”

17 Schweiziska edsförbundets ratifikationsinstrument deponerades den 16 oktober 2000 efter att avtalet hade godkänts av federationsparlamentet den 8 oktober 1999 och genom folkomröstning, som hölls den 21 maj 2000.

18 Avtalet godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets och, i fråga om avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete, kommissionens beslut 2002/309/EG, Euratom av den 4 april 2002 om ingående av sju avtal med Schweiziska edsförbundet (EGT L 114, s. 1) (nedan kallat det angripna beslutet).

19 I enlighet med artikel 17.1 i avtalet trädde detta i kraft den 1 juni 2002.

Förfarandet

20 Sökandena väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 1 juli 2002.

- 21 Genom separata skrivelser som inkom till förstainstansrättens kansli den 16 respektive den 30 oktober 2002 gjorde kommissionen och rådet invändningar om rättegångshinder i enlighet med artikel 114.1 i förstainstansrättens rättegångsregler.
- 22 Den 25 oktober 2002 ansökte Republiken Frankrike om att få intervensera i målet till stöd för rådets och kommissionens yrkanden. Genom beslut av den 18 november 2002 biföll ordföranden på förstainstansrättens tredje avdelning ansökan om intervention.
- 23 Republiken Frankrike inkom den 20 januari 2003 med en interventionsinlaga som endast avser frågan om talans upptagande till sakprövning.
- 24 Sökandena yttrade sig över invändningarna om rättegångshinder den 3 februari 2003. Den 24 mars 2003 ingav sökandena sina yttranden avseende interventionsinlagan. Rådet och kommissionen avstod från att yttra sig över denna.
- 25 Förstainstansrätten beslutade den 17 juni 2003 att förena invändningen om rättegångshinder med talan i huvudsaken. Som en processledningsåtgärd i enlighet med artikel 64 i förstainstansrättens rättegångsregler anmodades parterna att inom ramen för sina inlagor svara på vissa skriftliga frågor. Parterna efterkom denna begäran inom utsatt frist.

Parternas yrkanden

26 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall

- förklara att talan kan tas upp till prövning,

- ogiltigförklara artikel 1 i det angripna beslutet, i den mån som rådet däri godkänt artikel 5.8 i avdelning II i bilaga 7 till avtalet,

- i den mån det behövs, ogiltigförklara beslutet, i den mån som rådet och kommissionen däri godkänt övriga bestämmelser i avtalet, liksom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer, avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart, avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om gods- och persontransporter på väg och järnväg, avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om ömsesidigt erkännande i samband med bedömning av överensstämmelse, avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om vissa aspekter rörande offentlig upphandling, och avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om vetenskapligt och tekniskt samarbete,

- fastställa gemenskapens, företrädd av rådet och kommissionen, utomobligatoriska ansvar och förplikta dessa att ersätta den skada som sökandena lidit till följd av artikel 5.8 i avdelning II i bilaga 7 till avtalet,

- förplikta parterna att, inom en rimlig frist, inge exakta beräkningar av den skada som parterna kommit överens om eller, i avsaknad av överenskommelse, ytterligare yrkanden som innehåller sådana exakta beräkningar eller, om detta inte görs, förplikta rådet att erlægga 1 108 108 schweizerfranc (CHF) till de sökande vinodlarna, med förbehåll för ytterligare förtydliganden som görs under rättegången, och

- förplikta rådet och kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

27 Rådet har yrkat att förstainstansrätten skall

- avvisa talan,

- i andra hand ogilla talan, och

- förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

28 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

- avvisa talan,

- i andra hand ogilla talan, och

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

29 Republiken Frankrike har yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa talan,

— i andra hand ogilla talan, och

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättsliga grunder

30 Enligt artikel 113 i rättegångsreglerna kan förstainstansrätten, i enlighet med bestämmelserna i artikel 114.3 och 114.4 i rättegångsreglerna, när som helst på eget initiativ, efter att ha hört parterna, avgöra om en talan skall avvisas till följd av att det föreligger ett rättegångshinder som inte kan avhjälpas. Enligt fast rättspraxis utgör villkoren för talans upptagande till sakprövning enligt artikel 230 fjärde stycket i EG-fördraget ett sådant rättegångshinder (domstolens dom av den 24 mars 1993 i mål C-313/90, CIRFS m.fl. mot kommissionen, REG 1993, s. I-1125, punkt 23, svensk specialutgåva, volym 14, s. I-83, och förstainstansrättens beslut av den 26 mars 1999 i mål T-114/96, Biscuiterie-confiserie LOR och Confiserie du Tech mot kommissionen, REG 1999, s. II-913, punkt 24, och av den 8 juli 1999 i mål T-194/95, Area Cova m.fl. mot rådet, REG 1999, s. II-2271, punkt 22).

- 31 Enligt artikel 111 i förstainstansrättens rättegångsregler kan förstainstansrätten dessutom, om det är uppenbart att rätten saknar behörighet att pröva en viss sak eller att talan inte kan tas upp till prövning eller att talan helt saknar rättslig grund, fatta ett motiverat beslut utan ytterligare behandling.
- 32 I förevarande mål anser förstainstansrätten att den har fått tillräckligt med upplysningar genom de handlingar som ingetts och de förklaringar som parterna tillhandahållit under det skriftliga förfarandet. Eftersom handlingarna i målet innehåller alla nödvändiga upplysningar för förstainstansrätten att fatta beslut och parterna har hörts beslutar förstainstansrätten att det inte finns någon anledning att inleda det muntliga förfarandet.

1. *Yrkandena om ogiltigförklaring*

Huruvida talan kan tas upp till prövning

Huruvida artikel 5.8 i bilaga 7 till avtalet utgör en rättsakt som går sökandena emot

— Parternas argument

- 33 Rådet och kommissionen har gjort gällande att artikel 5.8 i bilaga 7 till avtalet (nedan kallad champagneklausulen) inte går sökandena emot. Att beteckningen champagne inte får användas för att beskriva och presentera det vin som vissa av sökandena framställer följer nämligen av artikel 5.1–5.3 jämförd med artikel 6 och tillägg 2 till bilaga 7 till avtalet. Champagneklausulen har således som enda verkan att fastställa

en övergångsperiod på två år för vissa viner som produceras i kantonen Vaud under vilken ordet champagne får användas under förutsättning att vinerna inte saluförs inom gemenskapen och att konsumenterna inte vilseleds om vinets verkliga ursprung.

34 Kommissionen har härav dragit slutsatsen att sökandenas yrkanden om ogiltigförklaring skall avvisas i den mån som sökandena har yrkat att det angripna beslutet skall ogiltigförklaras eftersom champagneklausulen godkänns däri.

35 Sökandena har hävdad att det allmänt sett är riktigt att det exklusiva skyddet för beteckningar för vinprodukter följer av artikel 5.1–5.3 i bilaga 7 till avtalet. Champagneklausulen inför emellertid striktare regler för beteckningen champagne. Medan undantaget för homonymer är tillämpligt enligt villkoren i artikel 5.4 och 5.5 i bilaga 7 till avtalet för andra vinprodukter har champagneklausulen nämligen till följd, när övergångsperioden väl har löpt ut, att all saluföring av produkter med beteckningen champagne förbjuds och en eventuell tillämpning av undantaget för homonymer som skulle ha kunnat göras gällande för viner med ursprung i kommunen Champagne utesluts.

36 Champagneklausulen medför att sökandena inte kan göra gällande undantaget för homonymer för vin från kommunen Champagne. En ogiltigförklaring av de angripna bestämmelserna skulle således, i enlighet med artikel 233 EG, innebära att gemenskapsinstitutionerna tvingades att vidta nödvändiga åtgärder för att följa förstainstansrättens dom och, således, att inleda nya förhandlingar med Schweiziska edsförbundet i enlighet med de krav som förstainstansrätten ställer. Sökandena anser följaktligen att deras situation direkt påverkas av champagneklausulen.

— Förstainstansrättens bedömning

- 37 Förevarande talan syftar uttryckligen till en ogiltigförklaring av artikel 1 i det angripna beslutet i den mån som champagneklausulen godkänns däri. Det är endast i andra hand och för det fall de sju sektoriella avtal som godkänts genom beslutet skall anses utgöra en odelbar helhet som talan även syftar till en ogiltigförklaring av det angripna beslutet i den mån som avtalet i sin helhet och de sex övriga sektoriella avtalen godkänns däri.
- 38 Sökandena anser följaktligen, åtminstone formellt sett, såsom framgår av formuleringen av deras yrkanden, att det är champagneklausulen som går dem emot. Det är endast i den mån som klausulen godkänns genom det angripna beslutet som sökandena har begärt en ogiltigförklaring av beslutet. I första hand har sökandena således yrkat att beslutet delvis skall ogiltigförklaras och i andra hand att beslutet skall ogiltigförklaras i sin helhet. Frågan om ogiltigförklaringens omfattning beror nämligen enligt sökandena helt och hållet på huruvida de sju avtalen som godkänns genom det angripna beslutet utgör en odelbar helhet och saknar således betydelse för fastställandet av den bestämmelse som sökandena anser går dem emot.
- 39 En talan om ogiltigförklaring som har väckts av en fysisk eller juridisk person kan enligt fast rättspraxis endast upptas till prövning om sökanden har ett intresse av att få rättsakten i fråga ogiltigförklarad (förstainstansrättens dom av den 14 september 1995 i de förenade målen T-480/93 och T-483/93, *Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen*, REG 1995, s. II-2305, punkt 59, av den 25 mars 1999 i mål T-102/96, *Gencor mot kommissionen*, REG 1999, s. II-753, punkt 40, och av den 30 januari 2002 i mål T-212/00, *Nuove Industrie Molisane mot kommissionen*, REG 2002, s. II-347). Ett sådant intresse föreligger endast om ogiltigförklaringen av rättsakten i sig kan få rättsliga följder (se förstainstansrättens dom av den 28 september 2004 i mål T-310/00, *MCI mot kommissionen*, REG 2004, s. II-3253, punkt 44 och där angiven rättspraxis) eller, annorlunda uttryckt, få till följd att talan resulterar i en fördel för sökanden (förstainstansrättens beslut av den 17 oktober 2005 i mål T-28/02, *First Data m.fl. mot kommissionen*, REG 2005, s. II-4119, punkt 34).

40 Förstainstansrätten skall således fastställa huruvida champagneklausulen har en negativ inverkan på sökandenas rättigheter, i syfte att avgöra huruvida sökandena har ett intresse av att det angripna beslutet ogiltigförklaras i den mån som champagneklausulen godkänns däri. En sådan ogiltigförklaring utgör nämligen föremålet för deras talan.

41 Förstainstansrätten påpekar härvid att en parts skyddade beteckningar enligt artikel 5.2 i bilaga 7 till avtalet uteslutande skall användas för produkter som har sitt ursprung på den parts territorium som framgår av beteckningarna. De beteckningar som skall skyddas i enlighet med bilagan räknas upp i artikel 6.

42 När det gäller beteckningar för viner med ursprung inom gemenskapen avses enligt artikel 6 a i bilaga 7 till avtalet följande:

— Hänvisningar till den medlemsstat där vinprodukten har sitt ursprung.

— De gemenskapsspecifika uttryck som är upptagna i tillägg 2.

— De geografiska beteckningar och traditionella uttryck som är upptagna i tillägg 2.

43 Enligt bestämmelserna i artikel 6 b i bilagan avses med beteckningar för viner med ursprung i Schweiz följande:

— Beteckningen "Suisse", "Schweiz", "Svizzera", "Svizra" eller andra beteckningar som hänvisar till detta land.

— De specifika schweiziska uttryck som är upptagna i tillägg 2.

— De geografiska beteckningar och traditionella uttryck som är upptagna i tillägg 2.

44 Den franska kontrollerade ursprungsbeteckningen champagne räknas upp i tillägg 2 som geografisk beteckning i den mening som avses i artikel 6 a tredje strecksatsen i bilaga 7 till avtalet.

45 Beteckningen champagne räknas emellertid inte upp i tillägg 2 bland de skyddade beteckningarna för viner med ursprung i Schweiz, vare sig som schweizisk geografisk beteckning eller som schweiziskt traditionellt uttryck. I tillägget listas inte heller någon sådan specifik term som avses i artikel 6 b andra strecksatsen i bilaga 7 till avtalet. Eftersom beteckningen champagne inte är ett namn som betecknar Schweiz skall den inte heller anses utgöra en schweizisk skyddad beteckning enligt bilaga 7 till avtalet.

46 Det skall emellertid erinras om att det i artikel 5.4 a i bilaga 7 till avtalet föreskrivs att "[o]m två beteckningar som skyddas i enlighet med denna bilaga är identiska, skall båda beteckningarna skyddas, förutsatt att konsumenterna inte vilseleds om vinproduktens verkliga ursprung". På samma sätt föreskrivs det i artikel 5.5 a i denna bilaga att "[o]m två uttryck som skyddas i enlighet med denna bilaga är identiska, skall båda uttrycken skyddas, förutsatt att konsumenterna inte vilseleds om vinproduktens verkliga ursprung".

47 Undantagen för homonymer i artikel 5.4 och 5.5 i bilaga 7 till avtalet, som sökandena anser att de inte har möjlighet att göra gällande till följd av champagneklausulen, är sålunda bara tillämpliga om det finns två homonyma beteckningar eller uttryck som skyddas enligt bilaga 7 till avtalet.

48 Det har angetts ovan att beteckningen champagne inte utgör en schweizisk skyddad beteckning enligt bilaga 7 till avtalet.

49 Att sökandena inte har möjlighet att göra gällande något av undantagen för homonymer i artikel 5.4 och 5.5 i bilaga 7 till avtalet följer således av själva systematiken i dessa bestämmelser och av att beteckningen champagne inte utgör en schweizisk skyddad beteckning enligt bilaga 7 till avtalet.

50 Sökandena kan följaktligen inte med framgång hävda att champagneklausulen berövar dem möjligheten att göra gällande undantagen för homonymer i artikel 5.4 och 5.5 i bilaga 7 till avtalet.

51 Det skall nämligen erinras om att champagneklausulen lyder enligt följande:

”Det exklusiva skydd som avses i punkterna 1[-]3 i denna artikel gäller för beteckningen ‘Champagne’ som anges i gemenskapens förteckning i Tillägg 2 till denna bilaga. Detta exklusiva skydd hindrar dock inte att ordet Champagne, under en övergångsperiod på två år från och med den tidpunkt då denna bilaga träder i kraft, används i märkningen och presentationen av vissa viner med ursprung i kantonen Vaud i Schweiz, förutsatt att dessa viner inte saluförs inom gemenskapens territorium och att konsumenterna inte vilseleds om vinets verkliga ursprung.”

- 52 Champagneklausulen medför följaktligen endast att vissa viner från kantonen Vaud får saluföras utanför gemenskapen under beteckningen champagne under en övergångsperiod på två år. Den utgör således en specialbestämmelse till fördel för vissa viner från kantonen Vaud med avseende på det exklusiva skydd som enligt artikel 5.1–5.3 i bilaga 7 till avtalet tillkommer beteckningen champagne i gemenskapens förteckning i tillägg 2 till samma bilaga. Detta framgår för övrigt av den första meningen i champagneklausulen och av adverbet ”dock” i början av andra meningen i denna.
- 53 Under dessa omständigheter står det klart att en ogiltigförklaring av det angripna beslutet i den mån som champagneklausulen godkänns däri inte skulle medföra en fördel för sökandena. Det skulle tvärtom vara till deras nackdel eftersom den övergångsperiod som fastställs till deras fördel skulle tas bort. Sökandena har av denna anledning inte något berättigat intresse av att få talan rörande champagneklausulen prövad, och deras talan skall därför avvisas.
- 54 Om man ser bortom den exakta formuleringen av sökandenas yrkanden framgår det emellertid av grunderna som de åberopat att de i huvudsak bestrider det förbud som gäller enligt avtalet mot att saluföra vin från kommunen Champagne i Vaud under beteckningen champagne efter det att övergångsperioden på två år som föreskrivs i champagneklausulen har löpt ut.
- 55 Champagneklausulen utgör förvisso, såsom har anförts ovan, inte den rättsliga grunden för detta förbud. Enligt artikel 5.1–5.6 i bilaga 7 och enligt tillägg 2 till bilagan är Schweiziska edsförbundet emellertid skyldigt att säkerställa det exklusiva skyddet av gemenskapsbeteckningen champagne, och viner med ursprung i kommunen Champagne i Vaud utesluts helt från undantagen för homonyma beteckningar. Detta framgår för övrigt uttryckligen av första meningen i champagneklausulen, enligt

vilken ”det exklusiva skydd som avses i punkterna 1[—]3 i denna artikel gäller för beteckningen ‘Champagne’ som anges i gemenskapens företeckning i Tillägg 2 till denna bilaga”. Klausulen utgör således en uttrycklig formulering av den ordning som följer av att beteckningen champagne har listats i förteckningen över skyddade beteckningar för vinprodukter med ursprung i gemenskapen.

56 Talan skall följaktligen faktiskt anses vara riktad mot bestämmelserna om exklusivt skydd av gemenskapsbeteckningen champagne såsom de följer av artikel 5.1–5.6 i bilaga 7 till avtalet och av tillägg 2 till bilagan, och som champagneklausulen, och i synnerhet första meningen i denna, utgör en uttrycklig formulering av. Det framgår vidare av rådets och kommissionens inlagor, utöver deras berättigade invändningar mot att champagneklausulen utgör en rättsakt som går sökandena emot, att de har förstått talan på detta sätt. Det kontradiktoriska förfarandet har följaktligen inte påverkats av att sökandena varit otydliga avseende vilken rättsakt som går dem emot.

57 Förstainstansrätten skall mot denna bakgrund även undersöka huruvida talan kan tas upp till prövning i den mån som den syftar till en ogiltigförklaring av artikel 1 i det angripna beslutet såvitt bestämmelserna om exklusivt skydd av gemenskapsbeteckningen champagne, såsom de följer av artikel 5.1–5.6 i bilaga 7 till avtalet och av tillägg 2 till bilagan (nedan kallade de omtvistade avtalsbestämmelserna), godkänns genom denna artikel.

58 En åtskillnad skall härvid göras med avseende på om de omtvistade avtalsbestämmelserna skall anses påverka sökandena på schweiziskt territorium eller på gemenskapens territorium.

Huruvida det angripna beslutet påverkar sökandena på schweiziskt territorium

— Parternas argument

- 59 Rådet har gjort gällande att Schweiziska edsförbundet inte utgör en del av gemenskapen och att gemenskapens beslut och rättsakter i enlighet med artikel 299.1 EG inte är tillämpliga där. Det angripna beslutet medför således inte att avtalet införlivas med den schweiziska rättsordningen, eftersom det inte har någon verkan där.
- 60 Rådet har påpekat att varje traktat som är i kraft, i enlighet med artikel 26 i konventionen om traktaträtten som antogs i Wien den 23 maj 1969 (nedan kallad Wienkonventionen), är bindande för dess parter och skall fullgöras ärligt av dem. Enligt artikel 29 i Wienkonventionen är en traktat bindande för varje part med avseende på hela dess territorium såvida icke en annan avsikt framgår av traktaten eller har fastställts på annat sätt. Vad avser de sju avtal som undertecknades den 21 juni 1999 mellan Schweiziska edsförbundet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, är således varje part skyldig att iaktta och verkställa avtalen, och tillämpningen av dessa i Schweiz faller uteslutande på de schweiziska myndigheterna.
- 61 Rådet har härvid påpekat att avtalets tillämpningsområde enligt artikel 16 i avtalet å ena sidan utgörs av de territorier där fördraget om upprättandet av gemenskapen är tillämpligt och å andra sidan av Schweiz territorium. Det anges vidare i artikel 5.1 i bilaga 7 till avtalet att "[p]arterna skall sörja för lämpliga rättsmedel som gör det möjligt att säkerställa ett effektivt skydd och att förhindra att en geografisk beteckning eller ett traditionellt uttryck som betecknar en vinprodukt används för vin och vinprodukter som inte omfattas av beteckningen eller uttrycket".

62 Rådet har härav dragit slutsatsen att avtalet är tillämpligt i Schweiz enbart genom det schweiziska beslut varigenom avtalet ratificerats, i enlighet med schweiziska konstitutionella bestämmelser och på de särskilda villkor som gäller enligt den schweiziska rättsordningen. De schweiziska myndigheterna är ensamma behöriga och ansvariga för inrättandet av lämpliga rättsmedel för tillämpningen i Schweiz av de rättigheter och förpliktelser som avses i artikel 5 i bilaga 7 till avtalet och som eventuellt skulle kunna vara tillämpliga på sökandenas situation. Rådet har påpekat att även om Schweiziska edsförbundet, liksom gemenskapen, har ett monistiskt system för införlivande av internationella avtal, så har denna stat självständiga regler för att fastställa i vilken mån ett avtal som den är part till medför rättigheter för enskilda. Domstolarna i Schweiz kan följaktligen besluta annorlunda än gemenskapsdomstolarna vad gäller den direkta tillämpningen av bestämmelser i avtal som gemenskapen ingått. Rådet har som exempel på en sådan skiljaktighet hänvisat till Tribunal fédéral suisses dom (den federala högsta domstolen i Schweiz) av den 25 januari 1979 i målet *Bosshard Partners Intertrading mot Sunlight AG*.

63 Slutligen är den rättspraxis som sökandena har åberopat med avseende på frågan huruvida en bestämmelse i ett avtal som gemenskapen har ingått med tredjeland skall anses vara direkt tillämplig irrelevant i detta mål, eftersom det angripna beslutet inte är tillämpligt på sökandenas situation. Rådet har dessutom påpekat att en eventuell ogiltigförklaring av förstainstansrätten av det angripna beslutet inte skulle leda till att avtalet blev ogiltigt i enlighet med artikel 46 i Wienkonventionen. De schweiziska myndigheterna skulle nämligen fortfarande vara skyldiga att respektera avtalet, och de åtgärder som de schweiziska myndigheterna vidtagit för tillämpningen av avtalet skulle fortsätta att gälla.

64 Kommissionen har påpekat att det angripna beslutet syftar till att i gemenskapens namn och för dess räkning ratificera de sju avtal som undertecknades den 21 juni 1999 med Schweiziska edsförbundet och följaktligen göra dessa tillämpliga inom gemenskapen.

- 65 Av fast rättspraxis följer att ett avtal som rådet och/eller kommissionen har ingått i enlighet med fördraget är, vad gemenskapen beträffar, en rättsakt som beslutats av en av gemenskapens institutioner och att bestämmelserna i avtalet utgör en integrerad del av gemenskapens rättsordning från och med dagen för avtalets ikraftträdande (domstolens dom av den 30 april 1974 i mål 181/73, Haegeman, REG 1974, s. 449, punkterna 4 och 5, svensk specialutgåva, volym 2, s. 281, och av den 30 september 1987 i mål 12/86, Demirel, REG 1987, s. 3719, punkt 7, svensk specialutgåva, volym 9, s. 175).
- 66 Institutionernas rättsakter har i princip samma tillämpningsområde som ursprungsfördraget som de grundar sig på. Enligt artikel 299.1 i fördraget är en rättsakt som antagits av en gemenskapsinstitution inte tillämplig i tredjeland och kan inte påverka rättigheter som uppstått och utövas i ett sådant land, i enlighet med lagstiftningen i det landet.
- 67 De omtvistade avtalsbestämmelserna är således endast tillämpliga, och kan endast tillämpas på sökandena, med stöd av den akt om ratificering som antagits av de schweiziska myndigheterna och i vilken de officiellt samtycker till att bindas av avtalet och att vidta nödvändiga åtgärder för att tillämpa detta i Schweiz i enlighet med artiklarna 14 och 16 i avtalet.
- 68 Kommissionen har härav dragit slutsatsen att det angripna beslutet, det vill säga akten om ratificering som antagits i gemenskapens namn och för dess räkning, inte är tillämpligt i Schweiz. Det angripna beslutet har inte heller till syfte — och kan inte ha till följd — att reglera sökandenas verksamhet i Schweiz eller uppställa något som helst förbud för dem. En eventuell ogiltigförklaring av det angripna beslutet skulle således inte ha någon inverkan på deras situation i Schweiz, som enbart regleras av de schweiziska myndigheternas beslut. Sökandena har följaktligen inte något berättigat intresse av att få till stånd en prövning av det angripna beslutet.

- 69 Republiken Frankrike, som har intervenerat i målet, har gjort gällande att det är genom det angripna beslutet som de sju avtalen, som undertecknades den 21 juni 1999, ingicks i gemenskapens namn. Beslutet syftar till att göra avtalen tillämpliga inom gemenskapen. Det framgår av artikel 299.1 EG att rättsakter som antas av gemenskapsinstitutionerna endast är tillämpliga i gemenskapens medlemsstater, och inte i tredjeland. Denna rättsakt är således inte tillämplig i Schweiz och sökandena påverkas följaktligen inte av det angripna beslutet. För att dessa avtal skall bli tillämpliga i Schweiz måste de nämligen ratificeras av myndigheterna där.
- 70 Dessutom anges det i artikel 5.1 i bilaga 7 till avtalet, vad gäller geografiska beteckningar, att "[p]arterna skall sörja för lämpliga rättsmedel som gör det möjligt att säkerställa ett effektivt skydd och att förhindra att en geografisk beteckning eller ett traditionellt uttryck som betecknar en vinprodukt används för vin och vinprodukter som inte omfattas av beteckningen eller uttrycket". Det är således endast ett beslut av de schweiziska myndigheterna som kan påverka sökandenas rättigheter och förpliktelser i Schweiz.
- 71 Sökandena har hävdad att varje rättsakt som rådet antar om ingående av ett internationellt avtal enligt rättspraxis i sig utgör en rättsakt som kan ifrågasättas med stöd av artikel 230 EG (domstolens dom av den 9 augusti 1994 i mål C-327/91, Frankrike mot kommissionen, REG 1994, s. I-3641, punkt 16, svensk specialutgåva, volym 16, s. I-47, och av den 10 mars 1998 i mål C-122/95, Tyskland mot rådet, REG 1998, s. I-973, punkterna 41 och 42, samt domstolens yttrande 3/94 av den 13 december 1995 (REG 1995, s. I-4577), punkt 22, som lämnades i enlighet med artikel 228 i EG-fördraget).
- 72 Sökandena anser att rådets och kommissionens argument grundar sig på det felaktiga antagandet att en gemenskapsakt till följd av sin natur inte kan ha effekter utanför gemenskapen. Den rättsakt genom vilken gemenskapen ingår ett avtal med ett tredjeland är nämligen en förutsättning för att avtalet skall existera internationellt sett. I förevarande fall blev avtalet inte bindande förrän efter det att rådet för Schweiziska

edsförbundet den 16 oktober 2000 hade beslutat att ratificera avtalet och efter det att rådets beslut av den 4 april 2002 om godkännande av avtalet hade antagits. Det skulle därför vara felaktigt att påstå att sökandena endast påverkas genom Schweiziska edsförbundets ratificering av de omtvistade avtalsbestämmelserna. Sökandena skulle nämligen inte ha fråntagits rätten att saluföra sitt vin under beteckningen champagne om inte det angripna beslutet hade antagits.

73 Sökandena har härvid påpekat att det angripna beslutet antogs efter det att Schweiziska edsförbundet hade ratificerat avtalet. Schweiziska edsförbundet hade således inte de förpliktelser som följer av de omtvistade avtalsbestämmelserna innan beslutet antogs. Dessa förpliktelser uppstod först när beslutet hade antagits, vilket utgjorde en förutsättning för avtalets ikraftträdande. Förbudet för sökandena att fortsätta att nyttja den kommunala beteckningen champagne följer således direkt av det angripna beslutet.

74 Att en rättsakts ogiltighet följer av två förenade omständigheter, det vill säga gemenskapens och Schweiziska edsförbundets ratificeringsbeslut, betyder inte att en talan om ogiltigförklaring inte kan väckas mot ett av dessa beslut, vilket är följden enligt rådets ståndpunkt.

75 Domstolen har dessutom ansett sig kunna pröva talan om ogiltigförklaring av rättsakter varigenom internationella fördrag godkänts utan att det gjorts någon åtskillnad mellan deras externa och interna verkningar (domarna i de ovan i punkt 71 nämnda målen Frankrike mot kommissionen och Tyskland mot rådet, samt domstolens dom av den 10 december 2002 i mål C-29/99, kommissionen mot rådet, REG 2002, s. I-11221, och av den 12 december 2002 i mål C-281/01, kommissionen mot rådet, REG 2002, s. I-12049).

- 76 Enligt rådets resonemang skulle gemenskapsinstitutionerna dessutom ha rätt att åsidosätta gemenskapsrätten, bland annat de grundläggande rättigheterna, när de agerar inom ramen för sin externa behörighet och rättsakten i fråga endast har verkningar i ett tredjeland.
- 77 Sökandena har hävdad att rådets tolkning av artikel 299 EG bortser från att det geografiska tillämpningsområdet för gemenskapens rättsordning går utöver medlemsstaternas territorier och omfattar varje plats där en medlemsstat på något sätt verkar inom ramen för gemenskapens behörighet. Gemenskapen är till exempel behörig att beivra konkurrensbegränsande samverkan och att förbjuda koncentrationer utanför gemenskapen (domstolens dom av den 27 september 1988 i de förenade målen 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 och 125/85–129/85, Ahlström Osaakeyhtiö m.fl. mot kommissionen, REG 1988, s. 5193, svensk specialutgåva, volym 9, s. 651, av den 28 april 1998 i mål C-306/96, Javico, REG 1998, s. I-1983, och förstainstansrättens dom i det ovan i punkt 39 nämnda målet Gencor mot kommissionen).
- 78 I förevarande fall framgår det uttryckligen av champagneklausulen att den är avsedd att ha verkningar både i gemenskapen och i Schweiz. Även om vinodlare från kommunen Champagne i Vaud enligt schweizisk lag har rätt att använda beteckningen champagne, så förbjuds användningen av denna beteckning i Schweiz genom champagneklausulen. Sökandena har i detta avseende gjort gällande att det med stöd av artikel 2.3 om undantag för homonymer i fördraget mellan Republiken Frankrike och Schweiziska edsförbundet om skydd av härkomstbeteckningar, ursprungs-beteckningar och andra geografiska beteckningar, som undertecknades i Bern den 14 maj 1974 (nedan kallat det fransk-schweiziska fördraget), är tillåtet att använda den beteckningen för viner från Champagne i kantonen Vaud. Denna omständighet har för övrigt inte bestritts av champagneproducenterna.
- 79 För övrigt föreskrivs det i artikel 46 i Wienkonventionen, som rådet har åberopat till stöd för sina argument, att en stat inte kan åberopa den omständigheten att dess samtycke till att vara bunden av en traktat har lämnats med överträdelse av en bestämmelse i dess interna rätt angående behörighet att ingå traktater. Så har

emellertid inte skett i förevarande mål, där det är fråga om en överträdelse av en grundläggande rättighet. I artikel 46 i konventionen görs under alla omständigheter undantag för uppenbara överträdelser, vilket är fallet i förevarande mål, eftersom de omtvistade avtalsbestämmelserna utgör en uppenbar och allvarlig överträdelse av äganderätten och sökandenas fria utövande av ekonomisk verksamhet. Om det angripna beslutet ogiltigförklarades skulle dessutom de omtvistade avtalsbestämmelserna helt förlora sin betydelse och parterna till avtalet skulle inte längre behöva tillämpa dessa i enlighet med artikel 60 och följande artiklar i Wienkonventionen.

80 Slutligen vad gäller rådets argument att sökandena inte berörs direkt av de omtvistade avtalsbestämmelserna, har sökandena påpekat att en sökande enligt domstolens och förstainstansrättens rättspraxis direkt berörs av en gemenskapsakt om den har en omedelbar effekt för sökanden utan att någon nationell eller gemenskapsmyndighet ingriper efter eget skön. Det direkta sambandet mellan en gemenskapsakt och sökanden bryts emellertid inte av en rent verkställande handling (domstolens dom av den 13 maj 1971 i de förenade målen 41/70–44/70, *International Fruit Company m.fl. mot kommissionen*, REG 1971, s. 411).

81 Det följer således av fast rättspraxis att kravet på att den enskilde direkt skall beröras av den angripna gemenskapsåtgärden förutsätter att åtgärden har en direkt inverkan på den enskildes rättsliga situation och att den inte lämnar dem till vilka åtgärden riktar sig och som skall genomföra den något utrymme för skönsmässig bedömning, eftersom åtgärden har en rent automatisk karaktär och endast följer av gemenskapslagstiftningen utan att några mellanliggande regler skall tillämpas (domstolens dom av den 5 maj 1998 i mål C-386/96 P, *Dreyfus mot kommissionen*, REG 1998, s. I-2309, punkt 43).

82 Sökandena har följaktligen medgett att för det fall de stater som är ansvariga för att införliva en viss åtgärd i intern rätt ges ett stort handlingsutrymme, kan parternas situation endast påverkas av de genomförandebestämmelser som antagits.

83 Så är emellertid inte fallet i förevarande mål. Champagneklausulen är klar, precis och tydligt formulerad och lämnar inte något utrymme för skönsmässig bedömning med avseende på antagandet av nödvändiga åtgärder för genomförandet och en effektiv tillämpning av de omtvistade avtalsbestämmelserna. Rådet och kommissionen har själva framhållit att Schweiziska edsförbundet, för att inte bli ansvarigt på internationell nivå, enligt artikel 14 i avtalet är skyldigt att vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att genomföra avtalet.

84 Vidare ligger Schweiz eventuella agerande inte till grund för överträdelsen av gemenskapsrätten, utan de omtvistade avtalsbestämmelserna, enligt vilka Schweiz är skyldigt att anta nödvändiga åtgärder för att på ett korrekt sätt genomföra avtalet, på motsvarande sätt som i det fall som var föremål för prövning i domstolens dom av den 5 november 2002 i mål C-476/98, kommissionen mot Tyskland (REG 2002, s. I-9855).

85 Sökandena anser sålunda att det angripna beslutet medför rättsliga verkningar för dem och att förstainstansrätten är behörig att pröva talan, eftersom den internationella traktaträtten saknar betydelse i det avseendet. Domstolen har nämligen understrukit att gemenskapens utövande av sina befogenheter på det internationella området inte kan undandras den domstolskontroll som föreskrivs i artikel 230 EG (domarna i de ovan i punkt 71 nämnda målen Frankrike mot kommissionen och Tyskland mot rådet).

— Förstainstansrättens bedömning

86 Förstainstansrätten erinrar inledningsvis om att den angripna rättsakten, för att en talan skall kunna tas upp till sakprövning med stöd av artikel 230.1 första stycket EG, måste härröra från en institution och medföra bindande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen genom att på ett tydligt sätt förändra dennes rättsliga

situation (domstolens dom av den 31 mars 1998 i de förenade målen C-68/94 och C-30/95, Frankrike m.fl. mot kommissionen, REG 1998, s. I-1375, punkt 62, och förstainstansrättens dom av den 4 mars 1999 i mål T-87/96, Assicurazioni Generali och Unicredito mot kommissionen, REG 1999, s. II-203, punkt 37. Se även, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 31 mars 1971 i mål 22/70, kommissionen mot rådet, kallat AETR, REG 1971, s. 263, svensk specialutgåva, volym 1, s. 551, och i det ovan i punkt 71 nämnda målet Frankrike mot kommissionen, punkt 14.)

87 Ett avtal mellan å ena sidan gemenskapen och å andra sidan ett tredjeland eller en internationell organisation kan, såsom ett instrument som uttrycker dessa enheters gemensamma vilja, inte anses utgöra en rättsakt som härrör från en institution och kan således inte bli föremål för en talan enligt artikel 230 EG. Enligt fast rättspraxis utgör däremot den rättsakt varigenom en behörig gemenskapsinstitution avser att ingå nämnda avtal en rättsakt som härrör från en institution, i den mening som avses i artikel 230 EG, och kan följaktligen bli föremål för en talan om ogiltigförklaring (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 71 nämnda målet Frankrike mot kommissionen, punkt 17, domstolens ovan i punkt 71 nämnda yttrande 3/94, punkt 22, och domen i det ovan i punkt 71 nämnda målet Tyskland mot rådet, punkt 42).

88 Sökandenas talan kan följaktligen enbart avse en ogiltigförklaring av det angripna beslutet och kan endast tas upp till sakprövning i den mån som beslutet medför bindande rättsverkningar som kan påverka sökandenas intressen genom att på ett tydligt sätt förändra deras rättsliga situation.

89 Det skall härvid erinras om att principen om staters självständighet som fastställs i artikel 2.1 i Förenta nationernas stadga innebär att det i princip är upp till varje stat att lagstifta inom sitt territorium och att en stat i princip bara kan införa bindande regler inom sitt eget territorium. På samma sätt skall det vad gäller gemenskapen påpekas att EG-fördraget, enligt lydelsen i artikel 299 EG och enligt de särskilda bestämmelser som avser vissa territorier som räknas upp i denna bestämmelse, endast gäller medlemsstaterna.

- 90 En rättsakt som antagits av en institution i enlighet med fördraget kan, såsom en ensidig åtgärd från gemenskapens sida, inte skapa rättigheter eller skyldigheter utanför gemenskapens territorium. Tillämpningsområdet för det angripna beslutet kan följaktligen endast omfatta nämnda territorium. Beslutet har därmed inga rättsverkningar i Schweiz. Det är enbart avtalet som kan ha rättsverkningar i Schweiz enligt de bestämmelser som gäller enligt rättsordningen i denna stat när avtalet väl har ratificerats enligt de förfaranden som är tillämpliga där. Som anförts ovan kan talan emellertid inte väckas mot avtalet.
- 91 Det angripna beslutet som rådet och kommissionen antagit i gemenskapens namn och på gemenskapens vägnar skall följaktligen inte anses förändra sökandenas rättsliga ställning i Schweiz då denna ställning endast regleras av bestämmelser som denna stat antagit med utövandet av sin suveräna behörighet. De skadliga effekter som avtalet påstås ha för sökandena på schweiziskt territorium beror nämligen endast på den omständigheten att Schweiziska edsförbundet, genom att själv besluta att ratificera avtalet, har samtyckt till att vara bundet av avtalet, och i enlighet med artikel 14 i avtalet har det åtagit sig att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att förpliktelserna enligt avtalet fullgörs, inklusive dem som följer av de omtvistade avtalsbestämmelserna.
- 92 Detta överensstämmer dessutom med artikel 16 jämförd med artikel 17.1 första meningen i avtalet, i vilka det föreskrivs att avtalet skall tillämpas på, å ena sidan, de territorier där Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen är tillämpligt och på de villkor som fastställs i fördraget och, å andra sidan, Schweiz territorium samt att avtalet skall ratificeras eller godkännas av de avtalslutande parterna enligt deras egna förfaranden.
- 93 Den omständigheten att avtalet trätt i kraft enligt den formella bestämmelsen om ikraftträdande i artikel 17.1 andra meningen i avtalet, enligt vilken det angripna avtalet träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter dagen för den sista anmälan om deponering av ratificerings- eller godkännandeinstrumenten för de sju

sektoriella avtalen, saknar helt betydelse för den allmänna princip som beskrivits ovan, nämligen att en stat i princip ensam är behörig att ensidigt införa bindande regler inom sitt eget territorium. Även om en ogiltigförklaring av det angripna beslutet enligt artikel 17 i avtalet skulle leda till att avtalet upphävdes, skall det konstateras att detta också skulle bli följden om Schweiziska edsförbundets beslut att ratificera avtalet ogiltigförklarades. Det skulle dessutom bara vara en följd av rent processrättsliga och formella villkor för ikraftträdandet av avtalet och det är uppenbart att det inte vore möjligt att dra slutsatsen att tillämpningsområdet för det angripna beslutet omfattar Schweiz.

94 Avslutningsvis är det riktigt att det har fastställts att gemenskapsinstitutionernas utövande av sina befogenheter på det internationella området inte kan undandras den domstolskontroll som föreskrivs i artikel 230 EG (domen i det ovan i punkt 71 nämnda målet Frankrike mot kommissionen, punkt 16). Det skall emellertid understrykas att ett upptagande till prövning i förevarande fall av talan avseende de omtvistade avtalsbestämmelsernas verkningar i Schweiz skulle innebära att gemenskapsdomstolen prövade huruvida ett tredjelands rättigheter eller förpliktelser enligt ett internationellt avtal, som den fritt och självständigt ingått som ett led i sina yttre förbindelser, är rättsliga enligt gemenskapsrätten. Det är uppenbart att förstainstansrätten inte är behörig att utföra en sådan prövning enligt EG-fördraget.

95 Av det ovan anförda följer att det angripna beslutet inte har några bindande rättsverkningar som kan påverka sökandens rättsliga ställning i Schweiz, och det utgör av denna anledning inte en rättsakt mot vilket talan kan väckas med stöd av artikel 230 EG. Sökandenas argumentation för att styrka att de direkt berörs av beslutet i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG är av dessa skäl irrelevant, eftersom detta förutsätter att den angripna rättsakten medför bindande rättsverkningar för dem.

- 96 Förevarande talan skall således avvisas i den mån som den gäller en ogiltigförklaring av det angripna beslutet vad avser Schweiz territorium.

Huruvida det angripna beslutet påverkar sökandena på gemenskapens territorium

— Parternas argument

- 97 Rådet har anfört att vin med ursprung i den franska regionen Champagne åtnjuter ett exklusivt skydd i gemenskapen såsom kvalitetsvin fso. Detta påverkas inte på något sätt av de omtvistade avtalsbestämmelserna.
- 98 Som svar på förstainstansrättens skriftliga frågor har rådet i sitt svaromål tillagt att enligt artikel 36 i förordning nr 753/2002, i vilken villkoren för när namnet på en geografisk beteckning får anges i märkningen av ett vin som importeras till gemenskapen anges, får en sådan geografisk beteckning inte kunna förväxlas med en geografisk beteckning som används för att beteckna ett kvalitetsvin fso, ett bordsvin eller ett annat importerat vin som ingår i förteckningarna i de avtal som slutits mellan tredje länder och gemenskapen.
- 99 Rådet anser i förevarande fall att undantaget för homonymer i artikel 36.3 andra stycket i förordning nr 753/2002 inte är tillämpligt på vin från kommunen Champagne i Vaud, med hänsyn till den uppenbara risk för förväxling som denna homonym ger upphov till hos konsumenterna. Den franska kontrollerade ursprungsbeteckningen har dessutom mycket högre status och anseende, vilket gör att det skulle vara synnerligen oskäligt att låta beteckning användas i båda fallen, i strid med kraven i denna bestämmelse.

100 Rådet har vidare påpekat att tillstånd för användning inom gemenskapen inte har utfärdats för någon geografisk beteckning från ett tredjeland med stöd av nämnda artikel 36.3. Bilaga VI till förordning nr 753/2002, i vilken de geografiska beteckningar och traditionella benämningar som omfattas av undantaget för homonymer skall räknas upp, är nämligen tom. Den schweiziska geografiska beteckningen champagne omfattas således inte av undantaget för homonymer enligt förordningen och sökandena har följaktligen inte rätt att saluföra viner från kommunen Champagne under denna beteckning.

101 Rådet har hävdats att skyddet för och bestämmelserna om användning i gemenskapen av den franska kontrollerade ursprungsbeteckningen champagne, både före och efter avtalets ingående, regleras i förordning nr 1493/1999 och förordning nr 753/2002. Även om det hade införts en möjlighet för sökandena genom dessa förordningar att använda beteckningen champagne för vin från kommunen Champagne i kantonen Vaud, skulle denna möjlighet inte ha ändrats genom avtalet som inte innehåller några bestämmelser avseende skyddet som varje part inom sitt territorium skall ge sina egna geografiska beteckningar. Det angripna beslutet innehåller således inte några nya bestämmelser om saluföring inom gemenskapen av schweiziska importerade viner med beteckningen champagne och sökandena berörs följaktligen inte direkt av detta beslut.

102 Denna slutsats påverkas inte av det fransk-schweiziska fördraget, i vilket endast en beteckning för champagne erkänns, nämligen den som betecknar mousserande viner från den franska regionen Champagne. I artikel 2 tredje stycket i nämnda fördrag föreskrivs emellertid ett undantag från förpliktelserna enligt det första stycket:

”Om en av de skyddade beteckningarna enligt första stycket utgörs av namnet på en region eller en ort utanför Republiken Frankrikes territorium utsluts enligt första

stycket inte att beteckningen får användas på produkter eller varor som framställts i denna region eller ort. Ytterligare föreskrifter kan emellertid införas genom ett protokoll.”

- 103 Denna bestämmelse innebär således att Schweiziska edsförbundet kan införa undantag från förpliktelserna i första stycket i bestämmelsen, enligt vilket beteckningen champagne bara får användas ”inom Schweiziska edsförbundet på franska produkter eller varor”. Bestämmelsen har emellertid inte till syfte att reglera det skydd som beteckningen champagne skall ges i Frankrike och den inkräktar följaktligen inte på gemenskapens vinlagstiftning, enligt vilken denna kontrollerade ursprungsbeteckning i gemenskapen är förbehållen vissa viner från den franska regionen Champagne.
- 104 Vidare har rådet som svar på förstainstansrättens skriftliga frågor hävdad att sökandena inte i erforderlig utsträckning har visat att beteckningen champagne skyddas såsom en kontrollerad ursprungsbeteckning enligt schweizisk rätt.
- 105 I förordningen om odling och import av vin, som antogs av Conseil fédéral suisse den 7 december 1998 (ordonnance du Conseil fédéral suisse du 7 décembre 1998 sur la viticulture et l'importation de vin), tas nämligen hänsyn till tre slags beteckningar, närmare bestämt ursprungsbeteckningar, kontrollerade ursprungsbeteckningar och härkomstbeteckningar. Enligt förordningen får en ursprungsbeteckning användas för viner från druvor som skördats i det geografiska område som avses med beteckningen och som har en minsta naturlig sockerhalt. För användningen av kontrollerade ursprungsbeteckningar gäller däremot, utöver den sockerhalt som krävs för ursprungsbeteckningar, ”ytterligare krav som föreskrivs av kantonen” som åtminstone skall avse ”avgränsningen av produktionsområden ..., druvsorter ..., odlingsmetoder ..., den naturliga sockerhalten ..., maximal avkastning per ytenhet ..., vinframställningsmetoder [och] organoleptisk analys och bedömning”.

106 Rådet har medgett att i enlighet med artikel 16 i förordningen av den 19 juni 1985 om ursprungsbeteckningar för viner från Vaud (règlement du 19 juin 1985 sur les appellations d'origine des vins vaudois) (nedan kallad förordningen om ursprungsbeteckningar för viner från Vaud) får "namnet på en kommun användas som beteckning för viner som skördats inom denna". Denna rätt strider emellertid mot förordningen av Conseil fédéral suisse av den 7 december 1998 om odling och import av vin, som antogs efter denna förordning, enligt vilken kontrollerade ursprungsbeteckningar bara får användas för viner som uppfyller striktare kvalitetskrav än villkoret för kommunala beteckningar, enligt vilket 51 procent av vinet skall ha skördats inom kommunen i fråga.

107 Rådet har tillagt att enligt artikel 3 i förordningen av den 28 juni 1995 om kontrollerade ursprungsbeteckningar för viner från Vaud (règlement du 28 juin 1995 sur les appellations d'origine contrôlées des vins vaudois) får ursprungsbeteckningar för viner från Vaud endast användas för viner med kontrollerade ursprungsbeteckningar. Med kontrollerade ursprungsbeteckningar avses traditionella geografiska eller icke-geografiska namn för viner i kategori 1 i den mening som avses i bestämmelserna i artiklarna 1–4 i förordningen av den 26 mars 1993 om kvaliteten på viner från Vaud (règlement du 26 mars 1993 sur la qualité des vins vaudois).

108 Rådet har härvid gjort gällande att en ursprungsbeteckning från en vinregion, en framställningsort eller en mindre del av framställningsorten (kommun, vingård, slott, kloster, egendom, fastighetsbeteckning eller plats), enligt artikel 1 i förordningen av den 26 mars 1993 om kvaliteten på viner från Vaud, endast får användas för viner som framställts av en vinskörd med en bestämd minsta sockerhalt som fastställts per druvsort och beteckning. Rådet har understrukit att även om beteckningen Bonvillars räknas upp, finns inte beteckningen champagne med i förteckningen över beteckningar.

109 Rådet anser således att beteckningen champagne varken utgör en kontrollerad ursprungsbeteckning eller en ursprungsbeteckning. Den är bara en geografisk beteckning utan samband med kvalitet eller anseende. Enligt schweizisk rätt ställs bara ett rent geografiskt krav med avseende på denna beteckning, nämligen att vinet till minst 51 procent skall vara framställt av druvor som skördats i kommunen Champagne.

- 110 Denna tolkning bekräftas av kantonen Vauds förordning av den 16 juli 1993 om produktionsbegränsning och officiell skördekontroll (règlement du canton de Vaud du 16 juillet 1993 sur la limitation de la production et le contrôle officiel de la vendange). Rådet har påpekat att statusen för varje ägares vinodlingsmark finns angiven i kantonens vinregister i enlighet med artikel 1 i denna förordning. I enlighet med artikel 3 i förordningen inkluderar detta vilken beteckning som de omfattas av i enlighet med förordningen om ursprungsbeteckningar för viner från Vaud. Det framgår tydligt av kantonens register över de viner som sökandena framställer att samtliga sökande omfattas av beteckningen Bonvillars.
- 111 Kommissionen har å sin sida hävdatt att användningen av beteckningen champagne inom gemenskapen sedan lång tid tillbaka är förbehållen viner från den franska regionen Champagne, vilket inte på något sätt påverkas av de omtvistade avtalsbestämmelserna.
- 112 Som svar på förstainstansrättens skriftliga frågor har kommissionen gjort gällande att undantaget för homonymer enligt artikel 29.3 sista stycket i förordning nr 2392/89, som gällde fram till den 1 augusti 2003, kunde medges genom beslut av kommissionen efter ansökan om undantag från bestämmelserna i artikel 29.2. Någon sådan ansökan har emellertid inte lämnats in för vin från kommunen Champagne i Schweiz.
- 113 Undantaget för homonymer enligt artikel 36.3 andra stycket i förordning nr 753/2002, som gäller från och med den 1 augusti 2003, är dessutom endast avsett att tillämpas under förutsättning att den geografiska beteckningen i fråga erkänns och skyddas som sådan i respektive tredjeland. Detta stämmer också överens med artikel 24.9 i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter av den 15 april 1994 (EGT L 336, s. 214; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 216) (nedan kallat TRIPs-avtalet), i vilken det föreskrivs att "[n]ågon skyldighet att skydda geografiska ursprungsbeteckningar vilka inte är eller har upphört att vara skyddade i ursprungslandet, eller som fallit ur bruk i det landet, föreligger inte enligt avtalet".

- 114 Eftersom Schweiziska edsförbundet inte hade för avsikt att skydda den geografiska beteckningen champagne i kantonen Vaud i avtalet är undantaget för homonymer enligt förordning nr 753/2002 inte tillämpligt. Bilaga VI till denna förordning, i vilken beteckningar och praktiska villkor för tredjeländers homonyma geografiska beteckningar anges, är dessutom tom, eftersom ingen ansökan avseende homonyma beteckningar hittills har lämnats in.
- 115 Kommissionen har vidare, som svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten om förekomsten av en kommunal kontrollerad ursprungsbeteckning för kommunen Champagne, angett att det framgår av förordningen om ursprungsbeteckningar för viner från Vaud att beteckningen champagne bara är en härkomstbeteckning som inte ger någon industriell eller kommersiell äganderätt i avsaknad av ett erkännande eller omnämnande, i tillämplig schweizisk rätt, av de särskilda egenskaper som kan tillskrivas viner som framställts i denna kommun.
- 116 Kommissionen har avslutningsvis påpekat att sökandena själva har medgett att de aldrig har salufört det vin som de framställer under beteckningen champagne inom gemenskapen. Sökandena exporterar ungefär 1 000 flaskor per år till gemenskapen under beteckningen arquebuse. Detta visar att undantaget för homonymer enligt gemenskapsbestämmelserna aldrig tillämpats på dem.
- 117 Kommissionen har av det ovan anförda dragit slutsatsen att den angripna rättsakten inte förändrar sökandenas rättsliga situation i gemenskapen, och att sökandena således inte har något berättigat intresse av att få rättsakten prövad.

- 118 Republiken Frankrike, som är intervenient i målet, har gjort gällande att det franska vinet Champagne skyddas som kvalitetsvin fso inom gemenskapen och av denna anledning åtnjuter ensamrätt till beteckningen champagne. Den angripna rättsakten påverkar således inte direkt sökandenas rättsliga situation, och talan kan följaktligen inte tas upp till prövning.
- 119 Republiken Frankrike anser vidare att hänvisningen till en kommun, enligt gällande schweiziska bestämmelser, är en precisering av vinets härkomst inom framställningsområdet som utgör en enhet. En sådan uppgift kan inte likställas med en ursprungsbeteckning. En ursprungsbeteckning kräver nämligen att vissa villkor avseende produktens egenskaper är uppfyllda, vilket är fallet för beteckningen "Bonvillars", men inte för kommunen Champagne. Republiken Frankrike har härvid påpekat att om det motsatta hade gällt så skulle denna kommun särskilt ha omnämnts i förordningen om ursprungsbeteckningar för viner från Vaud, vilket inte är fallet. Republiken Frankrike anser därför att det inte har styrkts att det finns en kontrollerad ursprungsbeteckning för champagne som skyddas enligt schweizisk rätt.
- 120 Sökandena har bestritt rådets, kommissionens och Republiken Frankrikes påstående att deras rättsliga situation på gemenskapens territorium inte påverkas av de omtvistade avtalsbestämmelserna. De har i detta avseende gjort gällande att även om beteckningen champagne utgör en kontrollerad ursprungsbeteckning enligt gemenskapsrätten så har detta inte hindrat dem från att saluföra det vin som de framställer i Vaud i gemenskapen. Sökandena har med hänvisning till skrivelser från företrädaren för champagneproducenterna hävdatt att de sistnämnda inte heller har invänt mot att de saluför vin som framställts i kommunen Champagne i Vaud under beteckningen champagne.
- 121 Sökandena har som svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten preciserat att det, efter en kontroll, framkommit att den årliga exporten till Belgien av ungefär 1 000 flaskor vin som framställts i kommunen Champagne, som sökandena hänvisat till i ansökan, inte skett under beteckningen champagne utan under beteckningen arquebuse.

122 Sökandena har emellertid anfört att beteckningen för ett vin som härstammar från ett tredjeland, enligt artiklarna 26.1 och 29 i förordning nr 2392/89, när det rör sig om en homonym, kan användas om namnet traditionellt har använts i det landet för att beskriva ett vin och under förutsättning att användningen regleras i landets bestämmelser, vilket uppenbarligen är fallet i förevarande mål. Att det i artikel 29.3 i förordningen anges att det krävs ett beslut för att ett undantag för homonymitet skall medges är i förevarande fall irrelevant, eftersom det föreskrivs ett undantag för homonymer enligt artikel 2 tredje stycket i det fransk-schweiziska fördraget, vilket under alla förutsättningar är tillämpligt. Det framgår nämligen av bestämmelserna i denna artikel att om en av de skyddade beteckningarna enligt första stycket motsvarar namnet på en region eller plats utanför Republiken Frankrike så kan beteckningen, oberoende av detta skydd, användas för produkter eller varor som tillverkats i denna region eller på denna plats. Detta har för övrigt bekräftats i ett yttrande från Conseil d'État för kantonen Vaud av den 22 december 2003.

123 Vad avser förordning nr 753/2002 har sökandena understrukit att det också föreskrivs i artikel 36 i förordningen att vissa beteckningar som är homonymer till geografiska beteckningar som används för ett kvalitetsvin fso får användas under sådana praktiska villkor som garanterar att de går att skilja från varandra samt att de berörda producenterna får likvärdig behandling och att konsumenterna inte vilseleds. Det är ostridigt att beteckningen champagne utgör en geografisk beteckning för det vin som sökandena framställer, i den mening som avses i artikel 22 i TRIPs-avtalet, till vilket det hänvisas i artikel 3 i bilaga 7 till avtalet. Sökandenas användning av denna beteckning uppfyller vidare villkoren enligt artikel 36 i förordning nr 753/2002 och beteckningen omfattas således av undantaget för homonymer. Det är i detta hänseende irrelevant att ingen beteckning finns angiven i bilaga VI till förordningen. En annan tolkning skulle nämligen medföra att artikel 36 i förordningen fräntogs all mening och att gemenskapens förpliktelser enligt artikel 23.3 i TRIPs-avtalet åsidosattes. Förordning nr 753/2002 började under alla omständigheter att gälla först den 1 januari 2003, det vill säga efter ikraftträdandet av avtalet. Eftersom avtalet inte utesluter att undantag för homonymer görs för vin från kommunen Champagne, kan det inte krävas att Schweiziska edsförbundet ansöker om ett sådant undantag inom ramen för förordning nr 753/2002.

- 124 Vad gäller skyddet av beteckningen champagne enligt tillämplig schweizisk rätt har sökandena hävdad att namnet på en kommun, enligt artikel 16 i förordningen av den 28 juni 1995 om skyddade ursprungs-beteckningar för viner från Vaud, får användas som beteckning för viner som skördats i denna.
- 125 Sökandena har härvid gjort gällande att kantonen Vaud består av sex vinregioner. Deras geografiska utbredning fastställs i artikel 2 i nämnda förordning, i vilken det anges att regionen Bonvillars omfattar alla vinodlingskommuner i Grandsondistriktet och kommunerna Montagny och Valuyres-sous-Montagny i Yverdondistriktet. De sex regionerna utgörs av 26 produktionsområden som omfattar 148 vinodlingskommuner. Enligt artiklarna 13–15 i denna förordning utgör var och en av dessa tre regioner ett enda produktionsområde. När det gäller dessa tre regioner som var och en utgör ett enda produktionsområde, till vilka Bonvillars hör, råder det ingen tvekan om till vilket produktionsområde som kommunerna inom dessa regioner hör. Vinodlingsregionen och produktionsområdet är nämligen identiska. Detta förklarar varför dessa kommuner inte uttryckligen anges i förordningen av den 28 juni 1995 om kontrollerade ursprungs-beteckningar för viner från Vaud. Producenter av vin från dessa kommuner har enligt artikel 16 i den förordningen ändå rätt att använda namnet på kommunerna som beteckning för sina produkter.
- 126 Sökandena har understrukit att Conseil d'État för kantonen Vaud i två yttranden av den 8 januari respektive den 22 december 2003 har bekräftat att beteckningen champagne i enlighet med schweizisk rätt utgör en kontrollerad kommunal ursprungs-beteckning. Sökandena anser under alla omständigheter att rådets påstående att den schweiziska beteckningen champagne inte utgör en kontrollerad ursprungs-beteckning utan bara en ursprungs-beteckning är irrelevant. Eftersom sökandena har en särskild rätt till nämnda beteckning saknar det betydelse för tillämpningen av undantaget för homonymer enligt förordning nr 2392/1989 och förordning nr 753/2002 huruvida beteckningen enligt schweizisk rätt har högre, lägre eller samma rang som den franska beteckningen champagne.

— Förstainstansrättens bedömning

- 127 Rådet och kommissionen har med stöd av Republiken Frankrike i huvudsak gjort gällande att skyddet enligt gemenskapsrätten för viner som produceras i den franska regionen Champagne hindrar sökandena från att saluföra sina viner under beteckningen champagne i gemenskapen. De omtvistade avtalsbestämmelserna förändrar således inte sökandenas rättsliga situation på detta territorium.
- 128 Förstainstansrätten erinrar härvid om att en sökande, enligt den rättspraxis som nämns i punkt 86 ovan, endast kan väcka talan med stöd av artikel 230 EG under förutsättning att den angripna rättsakten medför bindande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen genom att på ett tydligt sätt förändra dennes rättsliga situation.
- 129 Det skall således prövas huruvida sökandena, såsom rådet, kommissionen och Republiken Frankrike har påstått, enligt gemenskapsrätten hindrades från att saluföra det vin som de framställer under beteckningen champagne i gemenskapen redan före ikraftträdandet av de omtvistade avtalsbestämmelserna, vilket skulle innebära att deras rättsliga situation inte på ett tydligt sätt har förändras av de omtvistade avtalsbestämmelserna.
- 130 Det skall i detta sammanhang påpekas att bestämmelserna i förordning nr 2392/89, såsom angetts i punkterna 4–6 ovan, vid den tidpunkt då talan väcktes, nämligen den 10 juli 2002, var i kraft och tillämpliga på sökandenas situation.
- 131 Enligt artikel 29.2 i nämnda förordning får inte namnet på en geografisk enhet som används för att beskriva ett bordsvin eller ett kvalitetsvin fso eller namnet på en viss

region inom gemenskapen användas för att beskriva ett importerat vin, vare sig på det språk som används i produktionslandet där enheten eller regionen är belägen eller på något annat språk.

132 Såsom har angetts i punkt 1 ovan omfattades vin som framställs i den franska regionen Champagne under den skyddade ursprungsbeteckningen champagne, vid den tidpunkt då talan väcktes, av den skyddade beteckningen kvalitetsvin fso inom gemenskapen. Detta har för övrigt inte bestritts av sökandena.

133 Härav följer att beteckningen champagne, i enlighet med artikel 29.2 i förordning nr 2392/89, vid den tidpunkt då talan väcktes i princip inte fick användas för att beskriva importerat vin, inklusive vin som framställts i kommunen Champagne i Vaud.

134 Det skall dessutom erinras om att undantag från artikel 29.2 i förordning nr 2392/89 kan medges i enlighet med artikel 29.3 i förordningen om det geografiska namnet på ett vin som framställs inom gemenskapen är detsamma som namnet på en geografisk enhet i ett tredjeland, om namnet traditionellt har använts i det landet för att beskriva ett vin och under förutsättning att användningen regleras i det landets bestämmelser.

135 Undantaget för homonymer enligt denna bestämmelse är således inte tillämpligt utan vidare, utan det krävs ett uttryckligt beslut om undantag. Kommissionen har i detta avseende, som svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten, angett dels att ett sådant beslut kräver att en ansökan om undantag har lämnats in, dels att någon ansökan om undantag för vin från kommunen Champagne i Vaud inte har lämnats in.

- 136 Det skall vidare konstateras att sökandena inledningsvis har påstått att de enligt gällande gemenskapsrätt aldrig hindrades från att saluföra sina viner i gemenskapen under beteckningen champagne. Sökandena har därefter emellertid varken bestritt att undantaget för homonymer enligt förordning nr 2392/89 förutsätter att ett beslut om undantag antas eller påstått att något sådant beslut antagits i detta avseende. De har inte heller gjort gällande att en ansökan lämnats in om undantag för viner som framställts i kommunen Champagne i Vaud.
- 137 Dessutom har sökandena, trots att de inledningsvis angav att de årligen säljer ungefär 1 000 flaskor i Belgien under beteckningen champagne, som svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten angett att det, efter en kontroll, visat sig att dessa flaskor i själva verket saluförts under beteckningen arquebuse. Sökandena har inte heller inkommit med några bevis för att de i något annat fall exporterar sina produkter till gemenskapen, varken under beteckningen champagne eller under någon annan beteckning.
- 138 Av det ovan anförda följer att sökandenas argumentation är oklar eller till och med motsägelsefull. Utöver detta har sökandena inte kunnat vederlägga kommissionens påstående att det vid den tidpunkt då talan väcktes inte fanns något beslut om undantag från förbudet i artikel 29.2 i förordning nr 2392/89 för vin som framställts i kommunen Champagne i Vaud. Sökandena var följaktligen rättsligt förhindrade att saluföra sina produkter under beteckningen champagne. Enligt de kontroller som sökandena själva gjort framgår det dessutom, tvärt emot vad de inledningsvis påstått, att sökandena de facto inte har salufört sina viner i gemenskapen under beteckningen champagne.
- 139 I enlighet med vad som angetts i punkterna 41–49 ovan ger de omtvistade avtalsbestämmelserna ensamrätt till beteckningen champagne inom gemenskapen för vissa viner som framställts i den franska regionen Champagne, och viner som framställts

i kommunen Champagne i Vaud får därmed inte saluföras under denna beteckning inom gemenskapen. Sökandena befann sig således redan i denna rättsliga situation när avtalet trädde i kraft den 1 juni 2002 liksom när talan väcktes den 10 juli 2002.

140 Vad gäller förordning nr 753/2002 konstaterar förstainstansrätten att sökandena under alla omständigheter inte heller enligt denna förordning har rätt att i gemenskapen saluföra vin som framställts i kommunen Champagne i Vaud under beteckningen champagne. Detta framgår utan att det är nödvändigt, med hänsyn till att förordningen, trots att den endast gäller sedan den 1 augusti 2003, det vill säga efter det att talan väcktes, trädde i kraft den 11 maj 2002, det vill säga innan talan väcktes, att fastställa huruvida sökandena har ett berättigat intresse av att väcka talan på grund av den rättsliga situation som följer av tillämpningen av förordningen.

141 Det skall nämligen erinras om att "[e]n geografisk beteckning", i enlighet med artikel 36.1 i förordning nr 753/2002, "... får anges i märkningen av ett vin ... som importerats från ett tredjeland som är medlem i Världshandelsorganisationen (WTO), under förutsättning att den markerar ett vins ursprung i ett tredjeland, eller ett område eller en ort i detta, om kvalitet, anseende eller annat kännetecken hos vinet i huvudsak kan tillskrivas detta geografiska ursprung".

142 Enligt artikel 36.3 i förordning nr 753/2002 "[får inte] de geografiska beteckningar som avses i punkterna 1 och 2 ... kunna förväxlas med en geografisk beteckning som används för att beteckna ett kvalitetsvin fso". I denna bestämmelse föreskrivs emellertid följande undantag för homonymer:

”Vissa av de geografiska beteckningar i tredjeländer som avses i första stycket och som är homonymer till geografiska beteckningar som används för ett kvalitetsvin fso ..., får användas under sådana praktiska villkor som garanterar att de går att skilja från varandra samt att de berörda producenterna får likvärdig behandling och att konsumenterna inte vilseleds.

...

Dessa beteckningar och benämningar samt de praktiska villkoren anges i bilaga VI.”

¹⁴³ Det ovan nämnda undantaget för homonymer är således inte avsett att tillämpas per automatik. Det förutsätter både att de geografiska beteckningar i tredjeländer som är homonymer till geografiska beteckningar som används för ett kvalitetsvin fso och som kan omfattas av undantaget samt de praktiska villkoren som säkerställer att dessa geografiska beteckningar går att skilja från varandra, förts in i bilaga VI till förordning nr 753/2002.

¹⁴⁴ Bilaga VI till förordning nr 753/2002 är, såsom rådet och kommissionen påpekat, för närvarande tom och beteckningen champagne förekommer således inte bland de geografiska beteckningar i tredjeländer som kan omfattas av undantaget för homonymer.

¹⁴⁵ Sökandena har följaktligen inte heller under några omständigheter rätt enligt bestämmelserna i förordning nr 753/2002 att saluföra vin som de framställer under beteckningen champagne.

146 Det skall dessutom påpekas att en geografisk beteckning från ett tredjeland, i enlighet med artikel 36.5 i förordningen, i dess lydelse enligt förordning nr 316/2004, som gäller från och med den 1 februari 2004, "får förekomma i märkningen av ett importerat vin [även om vinet bara till] 85 procent [har framställts] av druvor som skördats i det produktionsområde vars namn vinet bär". Det framgår vidare implicit av denna formulering och av systematiken av artikel 36.1 i förordning nr 753/2002, innan den ändrades genom förordning nr 316/2004 så att även viner som endast till 85 procent har framställts av druvor från det produktionsområde vars namn vinet bär får använda den geografiska beteckningen som motsvarar detta område, att en geografisk beteckning endast fick förekomma i märkningen av ett importerat vin om det uteslutande hade framställts av druvor från det produktionsområde vars namn vinet bär.

147 Sökandena har som svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten bekräftat att beteckningen champagne enligt artikel 16 i förordningen om ursprungsbeteckningar för viner från Vaud erkänns och skyddas för viner från kommunen Champagne. En genomläsning av hela bestämmelsen visar emellertid att "beteckningen för en kommun [enligt artikel 16 andra stycket] även får användas för vin som till största delen (51 procent) framställts av druvor som skördats i denna kommun och till övrig del av druvor som skördats på det produktionsområde som kommunen ingår i".

148 Förstainstansrätten konstaterar således, utan att det är nödvändigt att uttala sig om vad som är utmärkande för beteckningen champagne och hur denna skall kvalificeras, att denna beteckning enligt schweizisk rätt får användas för vin som till övervägande del kommer från kommunen Champagne i Vaud och som således inte uppfyller det implicita kravet i artikel 36.5 i förordning nr 753/2002 i ändrad lydelse, enligt vilket endast vin som till åtminstone 85 procent framställts av druvor som skördats i det produktionsområde vars namn vinet bär, i detta fall i kommunen Champagne i Vaud, får saluföras under den geografiska beteckningen för detta produktionsområde. Denna beteckning kan, *a fortiori*, inte heller anses beteckna vin som endast framställts av druvor som skördats i det produktionsområde vars namn vinet bär.

149 I motsats till vad sökandena inledningsvis angett har det vin som enligt schweizisk lag hade rätt till beteckningen champagne aldrig omfattats av undantaget för homonymer, varken enligt artikel 29.3 i förordning nr 2392/89 eller enligt artikel 36.3 i förordning nr 753/2002. Möjligheten för detta vin att i framtiden medges undantag för homonymer enligt sistnämnda bestämmelse för det fall det angripna beslutet skulle ogiltigförklaras förefaller dessutom otänkbar. Kraven enligt schweizisk rätt för att använda den kommunala beteckningen champagne är nämligen otillräckliga med hänsyn till kravet på druvornas ursprung enligt artikel 36.5 i förordning nr 753/2002.

150 Inte heller en eventuell ändring av sökandenas rättsliga situation, till exempel till följd av en ändring av villkoren för att använda den i kantonen Vaud kommunala beteckningen champagne, motiverar att talan tas upp till prövning, vilket sökandena för övrigt inte heller har gjort gällande. Enligt fast rättspraxis kan nämligen en sökandes berättigade intresse av att få saken prövad inte bedömas i förhållande till en framtida och hypotetisk händelse (se förstainstansrättens dom av den 30 april 1998 i mål T-16/96, Cityflyer Express mot kommissionen, REG 1998, s. II-757, punkt 30 och där angiven rättspraxis).

151 Av det ovan anförda följer att sökandenas rättsliga situation i gemenskapen inte förändras på ett tydligt sätt av det angripna beslutet och de har följaktligen inte något berättigat intresse av att få detta prövat.

152 Inget av sökandenas övriga argument påverkar denna slutsats.

153 Sökandena har inskränkt sig till att i första hand hävda att det saknar betydelse att någon beteckning inte har upptagits i bilaga VI till förordning nr 753/2002 och

att det är tillräckligt att villkoren i artikel 36.3 andra stycket är uppfyllda för att en geografisk beteckning skall omfattas av undantaget för homonymer. En annan tolkning skulle medföra att artikel 36 i förordningen fråntogs all mening och innebära ett åsidosättande av gemenskapens förpliktelser enligt artikel 23.3 i TRIPs-avtalet.

154 Detta resonemang saknar uppenbarligen grund.

155 Inledningsvis föreskrivs det i artikel 36.3 andra stycket i förordning nr 753/2002 att "vissa ... geografiska beteckningar", på de villkor som räknas upp i bestämmelsen, kan medges undantag för homonymer. Vidare föreskrivs det uttryckligen i artikel 36.3 sista stycket att de geografiska beteckningar som omfattas av ett undantag för homonymer enligt villkoren i artikel 36.2 "anges i bilaga VI". Det är således inte valfritt och endast i upplysnings syfte som en geografisk beteckning som omfattas av ett undantag för homonymer skall listas i bilaga VI, utan detta är ett formellt krav som förutsätter att det först har prövats huruvida den geografiska beteckningen uppfyller kraven enligt artikel 36.3 andra stycket i förordning nr 753/2002 och de praktiska villkor som garanterar att de geografiska homonyma beteckningarna går att skilja från varandra. I motsats till vad sökandena har påstått är detta den enda tolkning som överensstämmer med systematiken och formuleringen av artikel 36.3 i förordningen, och det finns än större anledning att tolka artikel 36.3 andra stycket, i vilken undantag görs från principen i artikel 36.3 första stycket, enligt vilken geografiska beteckningar i tredjeländer inte får kunna förväxlas med en geografisk beteckning som används för att beteckna ett kvalitetsvin fso, strikt.

156 Vad gäller påståendet att denna tolkning strider mot artikel 23.3 i TRIPs-avtalet skall det påpekas att sökandena i sin ansökan tvärtom i huvudsak har understrukt

att förordning nr 753/2002, till skillnad från de omtvistade avtalsbestämmelserna, inte innehåller något absolut förbud mot att använda en geografisk beteckning som är homonym med en geografisk beteckning som används för att beteckna ett kvalitetsvin fso för vissa importerade viner. Förordningen utgör således en proportionerlig åtgärd.

157 Om det argument som sökandena framfört i sitt yttrande över rådets och kommissionens invändningar om rättegångshinder med hänvisning till TRIPs-avtalet skall betraktas som en invändning om rättsstridighet gentemot förordning nr 753/2002, skall det således anses utgöra en ny grund som åberopats under rättegången och som i enlighet med artikel 48.2 i rättegångsreglerna inte kan prövas.

158 Sökandena har under alla omständigheter varken visat eller förklarat på vilket sätt ovannämnda tolkning av förordning nr 753/2002 strider mot artikel 23.3 i TRIPs-avtalet. Det framgår tvärtom av en objektiv och fullständig analys av TRIPs-avtalet att förordning nr 753/2002 är förenlig med bestämmelserna i detta avtal om skyddet för geografiska ursprungsbeteckningar. Geografiska ursprungsbeteckningar definieras nämligen i artikel 22.1 i TRIPs-avtalet som beteckningar som anger att en vara har sitt ursprung i en av Världshandelsorganisationens (WTO) medlemsstaters territorium eller en ort inom detta territorium, om varans egenskaper, rykte eller andra karaktäristiska egenskaper i huvudsak kan hänföras till dess geografiska ursprung. Vidare föreskrivs det i artikel 23.3 i TRIPs-avtalet att, beträffande likalydande geografiska ursprungsbeteckningar för vin, varje beteckning skall skyddas med förbehåll för bestämmelserna i artikel 22.4 i TRIPs-avtalet. I de sistnämnda bestämmelserna anges att skyddet för geografiska ursprungsbeteckningar skall tillämpas mot en geografisk ursprungsbeteckning som, trots att den är formellt korrekt med avseende på territoriet, regionen eller orten där varorna har sitt ursprung, felaktigt ger allmänheten intryck av att varorna har sitt ursprung i ett annat territorium.

159 Till skillnad från vad sökandena förefaller hävda så finns det inget krav enligt TRIPs-avtalet på att WTO-medlemmarna skall garantera ett generellt och absolut skydd för alla homonyma geografiska ursprungsbeteckningar. Enligt TRIPs-avtalet föreskrivs tvärtom att skydd inte skall ges till en geografisk ursprungsbeteckning som felaktigt ger intryck av att varorna har sitt ursprung i en annan medlemsstat. Vidare skall varje medlem, i enlighet med artikel 23.3 andra meningen i TRIPs-avtalet, fastställa de praktiska villkor under vilka skyddade likalydande beteckningar skall särskiljas från varandra, med beaktande av behovet av att se till att berörda producenter behandlas lika och att konsumenterna inte vilseleds.

160 Det är just ett sådant system som har införts genom förordning nr 753/2002. För det första får namnet på en geografisk beteckning, enligt artikel 36.1 i denna förordning, anges i märkningen av ett vin som importerats från ett tredjeland som är medlem i WTO under förutsättning att den markerar ett vins ursprung i ett tredjeland, eller ett område eller en ort i detta, om kvalitet, anseende eller annat kännetecken hos vinet i huvudsak kan tillskrivas detta geografiska ursprung. Detta motsvarar nästan ordagrant definitionen av begreppet geografisk ursprungsbeteckning i artikel 22.1 i TRIPs-avtalet. För det andra föreskrivs det i artikel 36.3 i förordning nr 753/2002, på ett likartat sätt som i artikel 22.4 i TRIPs-avtalet, att geografiska beteckningar i tredjeländer som är medlemmar i WTO inte får kunna förväxlas med en geografisk beteckning som används för att beteckna ett kvalitetsvin fso.

161 Enligt artikel 36.3 andra stycket i förordning nr 753/2002 kan undantag göras från principen att geografiska beteckningar från tredjeländer inte får kunna förväxlas med en geografisk beteckning som används för att beteckna ett kvalitetsvin fso, så att vissa geografiska beteckningar i tredjeländer som är homonymer till de sistnämnda får användas under sådana praktiska villkor som garanterar att de går att skilja från

varandra samt att de berörda producenterna får likvärdig behandling och att konsumenterna inte vilseleds. Dessa bestämmelser är identiska med dem i artikel 23.3 andra meningen i TRIPs-avtalet.

162 Slutligen kan kravet enligt artikel 36.3 sista stycket i förordning nr 753/2002, i enlighet med vad som anförts ovan, att geografiska beteckningar från tredjeländer som inte omfattas av undantaget för homonymer och de praktiska villkor som garanterar att de går att skilja från geografiska beteckningar som används för ett kvalitetsvin fso skall anges i en bilaga till förordningen, inte anses strida mot bestämmelserna i TRIPs-avtalet. Det föreskrivs nämligen inte i TRIPs-avtalet att undantaget för homonymer skall tillämpas per automatik, utan någon som helst myndighetsingripande, för alla homonyma geografiska ursprungs-beteckningar som uppfyller villkoren för detta. Det anges däremot uttryckligen i TRIPs-avtalet att "[v]arje medlem skall fastställa de praktiska villkor under vilka likalydande beteckningar skall särskiljas från varandra", och medlemmarna ges ett visst utrymme att skönsmässigt bedöma enligt vilka regler undantaget för homonymer skall beviljas.

163 Sökandena anser vidare att bestämmelsen i artikel 29.3 i förordning nr 2392/89 att beslut om undantag måste antas för att vissa geografiska beteckningar skall omfattas av undantaget för homonymer är irrelevant, eftersom användningen av beteckningen champagne uttryckligen tillåts för vissa viner från kommunen Champagne i Vaud i det fransk-schweiziska fördraget. Enligt artikel 2 tredje stycket i detta fördrag skall nämligen undantag göras för homonymer utan att det krävs något beslut i detta avseende. Detta har för övrigt bekräftats av Conseil d'État för kantonen Vaud i ett yttrande av den 22 december 2003.

164 Även om det antas att det fransk-schweiziska fördraget skall tolkas såsom sökandena angett, kan deras argument endast motivera att talan tas upp till prövning under

förutsättning att bestämmelserna om undantaget för homonymer i detta fördrag är tillämpliga trots att förordning nr 2392/89 och därefter förordning nr 753/2002 har antagits.

165 Enligt artikel 307 första stycket i EG-fördraget påverkas inte de rättigheter och förpliktelser som följer av avtal som ingåtts före ikraftträdandet av EG-fördraget, mellan å ena sidan en eller flera medlemsstater och å andra sidan ett eller flera tredjeländer, av bestämmelserna i fördraget.

166 Syftet med denna bestämmelse är enligt fast rättspraxis att, i överensstämmelse med folkrättsliga grundsatser, precisera att fördragets tillämpning inte påverkar den berörda medlemsstatens åtaganden att respektera tredjelands rättigheter enligt tidigare avtal och fullgöra motsvarande förpliktelser. För att fastställa om ett tidigare ingånget internationellt avtal kan utgöra hinder för att tillämpa en gemenskapsrättslig norm, är det följaktligen av betydelse att undersöka om den berörda medlemsstaten enligt avtalet åläggs förpliktelser vars fullgörande ännu kan påkallas av de tredjeländer som är parter i avtalet (domstolens dom av den 10 mars 1998 i de förenade målen C-364/95 och C-365/95, T. Port, REG 1998, s. I-1023, punkt 60, och förstainstansrättens dom av den 12 juli 2001 i mål T-3/99, Banatrading mot rådet, REG 2001, s. II-2123, punkt 70).

167 För att ett internationellt avtal skall utgöra hinder för att tillämpa en gemenskapsrättslig norm krävs således att två villkor är uppfyllda, nämligen att det rör sig om ett avtal som har ingåtts före EG-fördragets ikraftträdande och att det berörda tredjelandet däri tillerkänns rättigheter som det kan kräva att den berörda medlemsstaten respekterar (domen i de ovan i punkt 166 nämnda förenade målen T. Port, punkt 61, och domen i det ovan i punkt 166 nämnda målet Banatrading mot rådet, punkt 71).

- 168 I förevarande fall ingicks det fransk-schweiziska fördrag som sökandena grundar sig på år 1974, det vill säga efter EG-fördragets ikraftträdande. Bestämmelserna i det fransk-schweiziska fördraget kan således inte med framgång åberopas av sökandena för att hindra tillämpningen av förordning nr 2392/89 och därefter förordning nr 753/2002. Detta argument kan följaktligen inte godtas.
- 169 Det skall under alla omständigheter påpekas att enligt ordalydelsen i artikel 2 första stycket i det fransk-schweiziska fördraget så får ”de beteckningar som anges i bilaga A till fördraget, om inte annat föreskrivs i styckena 2–4, ... endast användas på Schweiziska edsförbundets territorium för franska produkter eller varor och på de villkor som gäller enligt Republiken Frankrikes lagstiftning”.
- 170 I artikel 3 första stycket i fördraget föreskrivs på motsvarande sätt att ”de beteckningar som anges i bilaga B till fördraget, om inte annat föreskrivs i styckena 2–4, endast får användas på Republiken Frankrikes territorium för schweiziska produkter eller varor och på de villkor som gäller enligt schweizisk lag”.
- 171 Medan den franska kontrollerade ursprungsbeteckningen champagne listas i bilaga A, nämns inte den kommunala beteckningen i Vaud med samma namn i bilaga B.
- 172 Enligt dessa bestämmelser får följaktligen beteckningen champagne bara användas i Schweiz för franska produkter, med förbehåll för bestämmelserna i artikel 2 andra-fjärde styckena. Den i kantonen Vaud kommunala beteckningen champagne saknar däremot skydd i Frankrike.

- 173 Även om vin från kommunen Champagne i Vaud kan omfattas av bestämmelserna i artikel 2 tredje stycket i det fransk-schweiziska fördraget, i vilken följande föreskrivs: "[o]m en av de skyddade beteckningarna enligt första stycket utgörs av namnet på en region eller en ort utanför Frankrikes territorium utsluts inte enligt första stycket att beteckningen användas på produkter eller varor som framställts i denna region eller ort", så är detta endast ett undantag från det exklusiva skydd som den franska ursprungsbeteckningen champagne har i Schweiz enligt artikel 2 första stycket och bilaga A till fördraget. Detta undantag för homonymer medför emellertid inte att det är tillåtet att saluföra vin från kommunen Champagne i Vaud under beteckningen champagne. För detta krävs att beteckningen förts in i bilaga B till fördraget.
- 174 Det framgår för övrigt av skriftväxlingen mellan chefen för avdelningen för kantonen Vauds institutioner och externa relationer och kommunen Champagne, vilken ingetts av sökandena själva, och i synnerhet av brevet från M.C.R av den 8 september 1998, att det fransk-schweiziska fördraget under avtalsförhandlingarna tolkades på detta sätt av både Republiken Frankrike och Schweiziska edsförbundet, vilket undrade varför beteckningen champagne från Vaud inte fanns med i förteckningarna och protokollet till fördraget.
- 175 Sökandenas påstående att de enligt det fransk-schweiziska avtalet har rätt att saluföra viner från kommunen Champagne under beteckningen champagne i Frankrike saknar således grund.
- 176 Det är dessutom av vikt, såsom angetts ovan, att sökandena på förstainstansrättens uppmaning att bevisa att de exporterat ungefär 1 000 flaskor per år under beteckningen champagne, inte har lämnat några uppgifter, som till exempel fakturor, som styrker att deras produktion sålts under denna beteckning i Frankrike. De har

dessutom bekräftat att huvuddelen av exporten skedde till Belgien under beteckningen "arquebuse".

177 Skrivelsen från en advokatbyrå till Cave des viticulteurs de Bonvillars, vilken ingetts av sökandena, är irrelevant för analysen av deras rättsliga situation. Utöver detta kan den inte under några omständigheter tolkas så, att den styrker att champagneproducenterna inte motsätter sig att det vin som sökandena producerar saluförs under beteckningen champagne. Det framgår nämligen på sin höjd av denna skrivelse att Comité interprofessionnel du vin de Champagne, efter att ha uttalat sig i skarpa ordalag och hotat med att inleda ett rättsligt förfarande mot Cave de Bonvillars, uppgett att den inte hade för avsikt att förhindra "framställningen av produkter från kommunen Champagne utan endast att undvika onödiga missförstånd, i synnerhet med avseende på framtiden" samtidigt som den föreslog en diskussion "i syfte att reda ut den framtida situationen". Eftersom sökandena, trots en skriftlig fråga härom från förstainstansrätten, inte lämnat några klagoranden om bland annat innehållet eller utgången av denna diskussion, är det inte möjligt att dra slutsatsen att Comité interprofessionnel du vin de Champagne inte motsatt sig att beteckningen champagne används i Frankrike för att beteckna det vin som sökandena exporterar.

178 Av ovanstående följer att sökandenas rättsliga situation inte förändras på ett tydligt sätt av de omtvistade avtalsbestämmelserna, och yrkandena om ogiltigförklaring av det angripna beslutet skall följaktligen avvisas.

179 Förstainstansrätten konstaterar för fullständighetens skull att sökandena inte kan anses vara personligen berörda av det angripna beslutet i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG.

180 De omtvistade avtalsbestämmelserna som godkänns genom det angripna beslutet, innebär nämligen, med stöd av artikel 5.2 i bilaga 7 till avtalet, att den skyddade beteckningen champagne endast får användas för produkter med ursprung i gemenskapen på de villkor som föreskrivs i gemenskapsbestämmelserna. I enlighet med vad som anförts i punkterna 41–49 ovan, är undantaget för homonymer i artikel 5.4 a i bilaga 7 till avtalet, med hänsyn till att beteckningen champagne inte finns med bland de schweiziska beteckningar som skyddas enligt avtalet och som räknas upp i bilaga 2 till detta, inte heller tillämpligt med avseende på den franska beteckningen champagne, vilken i egenskap av kvalitetsvin fso med ursprung i Frankrike listas bland de gemenskapsbeteckningar som skyddas enligt avtalet.

181 De omtvistade avtalsbestämmelserna innebär följaktligen att det är förbjudet att använda beteckningen champagne för viner som inte har sitt ursprung i gemenskapen, närmare bestämt i Frankrike, och som inte uppfyller villkoren i de gemenskapsrättsliga bestämmelserna för att omfattas av beteckningen kvalitetsvin fso champagne. På samma sätt gäller de omtvistade avtalsbestämmelserna alla personer, såväl nuvarande som framtida, som framställer eller saluför vinprodukter som inte omfattas av beteckningen kvalitetsvin fso champagne med anledning bland annat av att de inte kommer från den franska regionen Champagne, vilket är fallet för alla vinproducenter från Schweiz. De omtvistade avtalsbestämmelserna utgör således en rättsakt med allmän giltighet som är tillämplig på objektivet bestämda situationer och medför rättsverkningar för en allmänt och abstrakt angiven personkrets (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens beslut av den 13 december 2005 i mål T-397/02, Arla Foods m.fl. mot kommissionen, REG 2005, s. II-5365, punkterna 52 och 53 och där angiven rättspraxis).

182 Det är dock inte uteslutet att en bestämmelse som genom sin beskaffenhet och räckvidd har allmän giltighet personligen kan beröra en fysisk eller juridisk person. Detta är fallet när rättsakten i fråga påverkar personen på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för honom eller på grund av en faktisk situation som särskiljer honom i förhållande till alla andra personer och därigenom försätter honom i en ställning

som motsvarar den som gäller för en person till vilken ett beslut är riktat (domstolens dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen, REG 1963, s. 197, s. 223, svensk specialutgåva, volym 1, s. 181, och av den 18 maj 1994 i mål C-309/89, Codorníu mot rådet, REG 1994, s. I-1853, punkterna 19 och 20, svensk specialutgåva, volym 15, s. I-141, samt förstainstansrättens beslut av den 6 juli 2004 i mål T-370/02, Alpenhain-Camembert-Werk m.fl. mot kommissionen, REG 2004, s. II-2097, punkt 56).

183 I förevarande fall har sökandena hävdat att de befinner sig i en sådan situation dels på grund av att champagneklausulen har förts in i avtalet i syfte att reglera situationen för en bestämd personkrets som kunde identifieras och hade identifierats vid den tidpunkt då avtalet ingicks, dels på grund av att de är de enda som har en särskild rätt till ursprungsbeteckningen champagne enligt schweizisk lag.

184 Dessa argument leder emellertid inte till slutsatsen att sökandena personligen är berörda av de omtvistade avtalsbestämmelserna.

185 Såsom har angetts ovan har bestämmelserna inte till enda syfte att reglera situationen för producenterna av vin från Champagne i Vaud. Bestämmelserna syftar allmänt till att garantera att beteckningen champagne endast används för att beteckna viner med ursprung i Frankrike, som har rätt till denna beteckning enligt gemenskapsrätten. Det är bara i artikel 5.8 i bilaga 7 till avtalet som det hänvisas till den särskilda situationen för "vissa viner med ursprung i kantonen Vaud i Schweiz" och ett undantag föreskrivs enligt vilket ordet champagne får används i märkningen och presentationen av dessa viner under en övergångsperiod och på de villkor som uppställts för detta. Enbart den omständigheten att mer fördelaktiga övergångsbestämmelser föreskrivs i dessa bestämmelser för "vissa viner med ursprung i kantonen Vaud" påverkar inte slutsatsen att de omtvistade avtalsbestämmelserna, som ger ensamrätt till beteckningen champagne, utgör en allmän åtgärd som inte berör sökandena personligen.

186 Vidare innebär sökandenas rätt till den schweiziska beteckningen champagne inte heller att de har ett personligt intresse av att föra talan mot de omtvistade avtalsbestämmelserna, vilket framgår utan att det är nödvändigt att uttala sig om vad som är utmärkande för beteckningen och hur denna skall kvalificeras. I det förfarande som gav upphov till domen i det ovan i punkt 182 nämnda målet Codorníu mot rådet befanns sökanden ha ensamrätt till ett varumärke eftersom domstolen i detta hänseende understrukt att sökanden hade registrerat det grafiska varumärket Gran Cremant de Codorníu i Spanien år 1924 och traditionellt använt detta varumärke både före och efter registreringen. Nämnda rätt skiljer sig från sökandenas rätt att använda beteckningen champagne, vilken följer av schweizisk rätt, enligt vilken varje företag vars produkter uppfyller kraven vad avser det geografiska området och produkternas kvalitet har rätt att saluföra dem under beteckningen champagne och enligt vilken de företag vars produkter inte uppfyller dessa krav, vilka är identiska för alla företag, saknar denna rätt (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens beslut av den 15 september 1998 i mål T-109/97, Molkerei Großbraunshain och Bene Nahrungsmittel mot kommissionen, REG 1998, s. II-3533, punkt 50, och av den 13 december 2005 i mål T-381/02, Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort mot kommissionen, REG 2005, s. II-5337, punkt 51).

187 På samma sätt som de omtvistade avtalsbestämmelserna gäller den tillämpliga schweiziska lagstiftningen således inte enbart sökandena, utan den har även rättsliga verkningar för ett obestämt antal producenter, både schweiziska och utländska, som i dagsläget eller i framtiden önskar saluföra sina produkter i Schweiz under beteckningen champagne.

188 Det är inte heller möjligt att dra slutsatsen att sökandena personligen berörs av de omtvistade avtalsbestämmelserna enbart av den omständigheten att sökandena hittills haft rätt att använda den kommunala beteckningen champagne för vissa viner som de framställer. Denna omständighet följer nämligen av att en åtgärd med allmän giltighet tillämpas på objektivet fastställda situationer, nämligen den schweiziska lagstiftningen om ursprungsbeteckningar som har rättsliga konsekvenser för kategorier av personer som bestämts på ett allmängiltigt sätt, det vill säga samtliga

företag som framställer en produkt med objektivt fastställda egenskaper (se, för ett liknande resonemang, beslutet i det ovan i punkt 186 nämnda målet Molkerei Großbraunshain och Bene Nahrungsmittel mot kommissionen, punkt 51).

189 Detta bekräftas för övrigt i yttrandet från Conseil d'État för kantonen Vaud av den 8 januari 2003, vilket ingetts av sökandena, enligt vilket "alla vinodlare eller vinorganisationer som producerar vin från druvor som skördats i kommunen Champagne har rätt att använda denna beteckning. Det är på denna grund som Cave des viticulteurs de Bonvillars bland annat använder beteckningen champagne för vin med ursprung från denna kommun som den saluför. Inga andra vinodlare i Vaud har rätt att använda denna beteckning såvitt de inte äger eller hyr druvor som är belägna i territoriet för kommunen Champagne eller saluför vin från en skörd med härkomst från denna kommun".

190 Det skall härvid slutligen erinras om att enligt fast rättspraxis kan en rättsakts allmänna giltighet och därmed dess normativa beskaffenhet inte ifrågasättas på grund av möjligheten att mer eller mindre exakt fastställa antalet rättssubjekt, eller till och med deras identitet, som vid en given tidpunkt berörs av rättsakten, om det framgår att den är tillämplig i objektiva rättsliga eller faktiska situationer som anges i rättsakten och som överensstämmer med dess syfte (se domstolens dom av den 31 maj 2001 i mål C-41/99 P, Sadam Zuccherifici m.fl. mot rådet, REG 2001, s. I-4239, punkt 29 och där angiven rättspraxis, samt, för ett liknande resonemang, domstolens beslut av den 26 oktober 2000 i mål C-447/98 P, Molkerei Großbraunshain och Bene Nahrungsmittel mot kommissionen, REG 2000, s. I-9097, punkt 64).

191 Av det ovan anförda följer att sökandena inte kan anses vara personligen berörda av de omtvistade avtalsbestämmelserna. Deras talan skall således avvisas även i detta avseende.

192 Sökandenas argument avseende rätten till ett effektivt domstolsskydd föranleder inte någon annan slutsats. Vad gäller kravet på att en sökande skall vara personligen berörd i artikel 230 fjärde stycket EG har domstolen nämligen tydligt fastställt att detta villkor skall tolkas mot bakgrund av rätten till ett effektivt rättsligt skydd och med beaktande av de omständigheter som kan särskilja en person. En sådan tolkning kan emellertid inte medföra att detta villkor, vilket uttryckligen föreskrivits i fördraget, inte tillämpas utan att gemenskapsdomstolarna därmed överskrider gränserna för sin behörighet enligt fördraget (domstolens dom av den 25 juli 2002 i mål C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores mot rådet, REG 2002, s. I-6677, punkt 44).

2. *Yrkandena om skadestånd*

Parternas argument

193 Sökandena har hävdats att det angripna beslutet har antagits i strid med äganderätten, rätten att fritt utöva näringsverksamhet och proportionalitetsprincipen och att det således medför utomobligatoriskt skadeståndsansvar för gemenskapen.

194 Denna överträdelse åsamkar sökandena skada dels till följd av kostnaderna för att komma in på vinmarknaden under en annan beteckning än champagne, dels till följd av utebliven vinst på grund av att priserna förutses minska med 4 CHF per vinflaska om beteckningen champagne inte längre får användas för de 150 000 flaskor som för närvarande säljs per år under denna beteckning. Sökandena förbehåller sig emellertid rätten att lämna in mer exakta uppgifter till förstainstansrätten när de första effekterna av det angripna beslutet framträder för sökandenas del.

- 195 Orsakssambandet mellan det agerande som läggs institutionerna till last och den skada som åsamkats består i att Republiken Frankrike har förmått rådet och kommissionen att förhandla fram de omtvistade avtalsbestämmelserna. Utan påtryckningar från denna medlemsstat skulle Schweiziska edsförbundet aldrig ha samtyckt till bestämmelserna, vilket det emellertid var tvunget att göra för att de sju bilaterala avtalen skulle kunna undertecknas.
- 196 Eftersom de schweiziska myndigheterna var skyldiga att anta nödvändiga åtgärder för att genomföra de omtvistade avtalsbestämmelserna skall skadorna tillskrivas gemenskapen, i likhet med vad förstainstansrätten slog fast i dom av den 11 januari 2002 i mål T-174/00, Biret International mot rådet (REG 2002, s. II-17), punkterna 33 och 34.
- 197 Det saknar i detta avseende betydelse att Schweiziska edsförbundet i egenskap av part till avtalet är medansvarig till skadan eftersom alla villkor för att utge ersättning till sökandena är uppfyllda (domstolens dom av den 17 december 1959 i mål 23/59, Feram mot Höga myndigheten, REG 1959, s. 501).
- 198 Rådet och kommissionen anser inte att något av villkoren för gemenskapens skadeståndsansvar är uppfyllda i förevarande mål. De har i synnerhet hävdat att ett orsakssamband saknas mellan den skada som sökandena anses sig ha åsamkats och det angripna beslutets påstådda rättsstridighet, då det angripna beslutet inte har några rättsverkningar för sökandenas situation. Det angripna beslutet skapar nämligen inte någon ny förpliktelse för sökandena i gemenskapen. Den eventuella skada som sökandena skulle kunna lida i Schweiz härrör från de schweiziska myndigheternas agerande, antingen när de förklarade avtalet tillämpligt på Schweiz territorium eller när de godkände den lagstiftning som genomför de åtaganden som de godkänt enligt avtalet, i vilket det överlåtts på nämnda myndigheter att anta de närmare bestämmelserna härför.

199 Kommissionen har tillagt att det är irrelevant huruvida Republiken Frankrike har utövat påtryckning i syfte att få med champagneklausulen eller ej. Förhandlingarna utgör endast förberedande åtgärder som inte kan ligga till grund för skada. Endast den normativa rättsakt som förhandlingarna resulterar i kan utgöra föremål för en rätt till ersättning. Eftersom Schweiziska edsförbundet har ratificerat avtalet i egen-skap av självständig stat får de sökande som anser sig ha lidit skada till följd av avtalet vända sig till de schweiziska myndigheterna.

Förstainstansrättens bedömning

200 För att utomobligatoriskt skadeståndsansvar skall kunna göras gällande för gemen-skapen enligt artikel 288 andra stycket EG krävs enligt fast rättspraxis att flera krav är uppfyllda, nämligen att det beteende som institutionerna klandras för är rättsstridigt, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan detta beteende och den åberopade skadan (domstolens dom av den 29 september 1982 i mål 26/81, *Oleifici Mediterranei* mot EEG, REG 1982, s. 3057, punkt 16, första-instansrättens dom av den 11 juli 1996 i mål T-175/94, *International Procurement Services* mot kommissionen, REG 1996, s. II-729, punkt 44, av den 16 oktober 1996 i mål T-336/94, *Efisol* mot kommissionen, REG 1996, s. II-1343, punkt 30, och av den 11 juli 1997 i mål T-267/94, *Oleifici Italiani* mot kommissionen, REG 1997, s. II-1239, punkt 20). Om ett av dessa villkor inte är uppfyllt skall talan om ogiltigför-klaring ogillas i sin helhet, utan att det är nödvändigt att pröva de andra villkoren för nämnda ansvar (domstolens dom av den 15 september 1994 i mål C-146/91, *KYDEP* mot rådet och kommissionen, REG 1994, s. I-4199, punkt 19, och förstainstansrät-tens dom av den 20 februari 2002 i mål T-170/00, *Förde-Reederei* mot rådet och kommissionen, REG 2002, s. II-515, punkt 37).

201 I förevarande fall skall skadeståndsyorkandena först prövas med hänsyn till det tredje villkoret avseende ett eventuellt orsakssamband mellan det påstådda beteendet och den åberopade skadan. När det gäller detta villkor krävs enligt rättspraxis att den åberopade skadan är en direkt följd av det påstådda beteendet (se, för ett liknande

resonemang, domstolens dom av den 4 oktober 1979 i de förenade målen 64/76 och 113/76, 167/78 och 239/78, 27/79, 28/79 och 45/79, Dumortier frères m.fl. mot rådet, REG 1979, s. 3091, punkt 21, samt förstainstansrättens dom av den 18 september 1995 i mål T-168/94, Blackspur m.fl. mot rådet och kommissionen, REG 1995, s. II-2627, punkt 49, och av den 29 oktober 1998 i mål T-13/96, TEAM mot kommissionen, REG 1998, s. II-4073, punkt 74).

202 Sökandena anser att skadan, som utgörs av de kostnader som de kommer att ha för att komma in på vinmarknaden under en annan beteckning än champagne och av förlorad vinst till följd av att priserna för deras produktion förutses minska i och med att de inte längre får använda denna beteckning, direkt har orsakats av rådets och kommissionens antagande av det angripna beslutet i vilket de omtvistade avtalsbestämmelserna godkänns.

203 I likhet med yrkandena om ogiltigförklaring skall sökandenas situation på gemenskapens territorium behandlas först och därefter deras situation på schweiziskt territorium.

204 Det framgår av punkterna 130–139 ovan att de omtvistade avtalsbestämmelserna inte påverkar sökandenas situation i gemenskapen eftersom sökandena redan vid tidpunkten för avtalets ikraftträdande hindrades från att saluföra sina produkter under beteckningen champagne enligt förordning nr 2392/89. I enlighet med vad som anförts ovan i punkterna 140–150 följer detta förbud även av förordning nr 753/2002, som gäller från och med den 1 augusti 2003.

205 Det angripna beslutet kan följaktligen inte, med avseende på gemenskapens territorium, anses ha vållat den skada som sökandena påstår att de åsamkats eftersom

skadan, såsom sökandena beskrivit den, redan följer av gällande gemenskapsrättsliga bestämmelser. Förstainstansrätten erinrar i detta avseende om att sökandena vid försäljningen av sina produkter under beteckningen arquebuse i Belgien redan före avtalets ikraftträdande varit tvungna att etablera sig på gemenskapsmarknaden med en annan beteckning.

206 Som framgår av punkt 91 ovan härrör de påstådda skadliga effekterna av avtalet för sökandena i Schweiz endast från den omständigheten att Schweiziska edsförbundet genom att självständigt underteckna och ratificera avtalet har samtyckt till att vara bundet av detta och i enlighet med artikel 14 i avtalet åtagit sig att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att förpliktelserna enligt avtalet fullgörs, däribland dem som följer av de omtvistade avtalsbestämmelserna.

207 Följaktligen kan den skada som sökandena eventuellt skulle kunna lida på schweiziskt territorium med anledning av de åtgärder som de schweiziska myndigheterna vidtagit för att genomföra avtalet inte tillskrivas gemenskapen. Förstainstansrätten är följaktligen inte behörig att pröva en talan om ersättning för sådan skada.

208 Det är förvisso riktigt att Schweiziska edsförbundet genom att underteckna och ratificera avtalet har förbundet sig att, i enlighet med internationell rätt, säkerställa att avtalet genomförs till fullo, inom ramen för vilket det inte har något utrymme för skönsmässig bedömning. Denna förpliktelse härrör emellertid från Schweiziska edsförbundets fria val att inleda förhandlingar som resulterade i att avtalet antogs och, i en vidare bemärkelse, att internationella kontakter knöts.

209 Sökandenas argument att Schweiziska edsförbundet inte hade något annat val än att acceptera de omtvistade avtalsbestämmelserna om de sju sektoriella avtalen skulle

kunna ingås innebär således inte att den påstådda skadan skall tillskrivas gemenskapen. Även om detta argument antas vara styrkt, skall det påpekas att Schweiziska edsförbundets godtagande av nämnda bestämmelser skedde inom ramen för förhandlingar som baserade sig på ömsesidiga eftergifter och fördelar, under vilka denna stat av egen och fri vilja beslutade att avstå från att försvara den kommunala beteckningen champagne av hänsyn till det överordnade intresset av att ingå avtalet och, mer generellt, de sju sektoriella avtalen.

- 210 Denna omständighet bekräftas för övrigt av skrivelsen av den 24 mars 1999 från chefen för det federala utrikesdepartementet till association des vigneron-encaveurs (organisationen för vinodlare och vinhandlare), i vilken följande anges:

”Enligt er tolkning får jordbruket ‘betala för dåliga avtal’ som slutits med E[uropeiska unionen] till fördel för andra sektorer inom ekonomin. Conseil fédéral delar inte denna uppfattning. En utförlig analys av avtalen som paraferades den 26 februari 1999 visade nämligen att avtalet som ingåtts inom jordbrukssektorn i sig är balanserat och erbjuder intressanta exportmöjligheter för det schweiziska jordbruket på den marknad med över 370 miljoner konsumenter som E[uropeiska unionen] utgör.”

- 211 Frågan huruvida gemenskapens ställningstagande i förhandlingarna om de omtvistade avtalsbestämmelserna har sin grund i Republiken Frankrikes önskan att skydda den franska kontrollerade ursprungsbeteckningen champagne saknar helt betydelse i detta avseende. Det är nämligen ur rättslig synpunkt oväsentligt vilken ståndpunkt som Republiken Frankrike gav uttryck för under avtalsförhandlingarna, eftersom endast gemenskapen och Schweiziska edsförbundet är avtalsparter.

- 212 Det skall slutligen påpekas att det, med hänsyn till att den skada som sökandena påstår sig ha lidit i Schweiz skall tillskrivas myndigheterna i denna stat, ankommer på de behöriga schweiziska domstolarna att besluta avseende en eventuell rätt till ersättning för den skada som myndigheterna åsamkat sökandena.
- 213 Utan att det är nödvändigt att pröva rådets och kommissionens invändning om rättegångshinder (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 26 februari 2002 i mål C-23/00 P, rådet mot Boehringer, REG 2002, s. I-1873, punkt 52, och av den 23 mars 2004 i mål C-233/02, Frankrike mot kommissionen, REG 2004, s. I-2759, punkt 26), skall förevarande skadeståndstalan följaktligen ogillas som uppenbart ogrundade vad gäller den skada som sökandena påstår sig ha lidit inom gemenskapen, och på grund av att förstainstansrätten saknar behörighet att pröva saken vad gäller den skada som sökandena påstår sig ha lidit i Schweiz.
- 214 Talan skall således ogillas i sin helhet. Det saknas skäl att bifalla sökandenas femte yrkande.

3. *Nya grunder som åberopats under rättegången*

- 215 I en skrivelse av den 7 mars 2007 ansökte sökandena hos förstainstansrätten om att få inge nya grunder med stöd av artikel 48.2 i rättegångsreglerna.
- 216 Sökandena har åberopat rådets beslut 2006/232/EG av den 20 december 2005 om ingående av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om handel med vin (EUT L 87, 2006, s. 1). Av detta beslut framgår att amerikanska

semigeneriska beteckningar får fortsätta att användas på etiketter för produkter som de betecknar under förutsättning att de ingår i en officiellt godkänd helhet. Sökandena har anfört att vissa vinodlare i USA har rätt att använda beteckningen champagne på sitt territorium under vissa förutsättningar. Denna omständighet visar att det angripna beslutet är oproportionerligt och diskriminerande.

217 Det är i detta avseende tillräckligt att påpeka att sökandenas argument endast rör prövningen i sak. De saknar följaktligen betydelse för bedömningen att talan om ogiltigförklaring inte kan upptas till sakprövning och att förstainstansrätten är delvis obehörig att pröva talan om ersättning för den skada som sökandena påstått sig ha åsamkats i Schweiz, som konstaterats ovan. Vidare har dessa argument, i den mån som de avser att styrka att gemenskapen eventuellt begått ett fel som orsakat den skada som sökandena påstår sig ha åsamkats inom dess territorium, inte heller någon betydelse för den omständigheten att det i gemenskapen bedömts saknas ett orsaks samband mellan denna skada och det påstådda felet.

218 Det saknas anledning att avgöra huruvida förutsättningarna för prövning enligt artikel 48.2 i rättegångsreglerna är uppfyllda i förevarande fall. Sökandena kan inte under några omständigheter vinna framgång med de argument som grundar sig på beslut 2006/232.

Rättegångskostnader

219 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökandena har tappat målet skall de, utöver sina egna rättegångskostnader, även ersätta rådets och kommissionens rättegångskostnader, i enlighet med deras yrkanden.

220 Republiken Frankrike skall, i enlighet med artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna, bära sin rättegångskostnad.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

följande:

- 1) **Yrkandena om ogiltigförklaring avvisas.**
- 2) **Yrkandena om skadestånd ogillas.**
- 3) **Sökandena skall bära sina rättegångskostnader och ersätta rådets och kommissionens rättegångskostnader.**
- 4) **Republiken Frankrike skall bära sin rättegångskostnad.**

Luxemburg den 3 juli 2007

E. Coulon

Justitiesekreterare

H. Legal

Ordförande

II - 2093

BILAGA

Jacqueline Gonin Péroset-Grandson, Champagne (Schweiz),

De Rahm och Cie SA, Lausanne (Schweiz),

Françoise Grin, Champagne,

Janine Payot, Champagne,

Rose-Marie Richard, Morges (Schweiz),

Yolande Richardet, Les Tuileries-de-Grandson (Schweiz),

Antoinette Schopfer, Yverdon-les-Bains (Schweiz),

Huguette Verraires-Banderet, Renens (Schweiz),

Dominique Dagon, Onnens (Schweiz),

Susy Dagon, Champagne,

Élisabeth Giroud, Champagne,

Huguette Giroud, Champagne,

Serge Gonin Péroset-Grandson, Champagne,

Gilbert Guilloud, Champagne,

Claude Loup, Champagne,

Charles Madörin, Champagne,

Claude Madörin, Jongny (Schweiz),

Rudolf Moser-Perrin, Payerne (Schweiz),

Marc Perdrix, Champagne,

René Perdrix, Giez (Schweiz),

Éric Schopfer, Champagne,

Denis Tharin, Champagne,

José Tharin, Champagne,

Maxime Tharin, Champagne,

Albert Banderet, Champagne,

Gilbert Banderet, Champagne,

Jean-Pierre Banderet, Yverdon-les-Bains,

Emmanuel Borgeaud, Champagne,

Paul André Cornu, Champagne,

Ronald Dagon, Champagne,

Jean-Michel Duvoisin, Bonvillars (Schweiz),

Daniel Forestier, Bonvillars,

Michel Forestier, Champagne,

Edgar Giroud, Torgon (Schweiz),

Edmond Giroud, Champagne,

Georges Giroud, Champagne,

Cofigo SA, Morges,

Jean Vogel, Grandvaux (Schweiz),

Commune d'Yverdon (Schweiz).